

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

PSYCHOLOGICAL FACTORS AFFECTING INTERNET ADDICTION

BEHAVIOR OF STUDENTS IN FACULTY OF INDUSTRIAL

EDUCATION KING MONGKUT'S INSTITUTE OF

TECHNOLOGY LADKRABANG

นางสาวพนิดา จันทกรานต์

โครงการวิจัยของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ด้วยเงินรายได้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประจำปีงบประมาณ 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

PSYCHOLOGICAL FACTORS AFFECTING INTERNET ADDICTION
BEHAVIOR OF STUDENTS IN FACULTY OF INDUSTRIAL
EDUCATION KING MONGKUT'S INSTITUTE OF
TECHNOLOGY LADKRABANG

นางสาวพนิดา จันทกรานต์

สงขหนุ
เลขทะเบียน 142222
วันเดือนปี 27 ๒๕๕9 2559

b. 12772653
i.

โครงการวิจัยของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ด้วยเงินรายได้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประจำปีงบประมาณ 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แหล่งเงิน เงินรายได้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2552 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 50,000 บาท
ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม 2551 ถึง กันยายน 2552

ชื่อ-สกุล หัวหน้าโครงการ และหน่วยงานต้นสังกัด
นางสาวพนิดา จันทกรานต์ (หัวหน้าโครงการวิจัย) สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตและปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 303 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามในการสำรวจจากการกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ค่าไคสแควร์ (χ^2) ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย และใช้ค่าสหสัมพันธ์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อดูว่าตัวแปรใดบ้างที่สามารถทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้มากที่สุด

ผลการศึกษา พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า บุคลิกภาพด้านอารมณ์ บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต สำหรับเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้ที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต การทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน และการเห็นคุณค่าในตนเองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต แต่บุคลิกภาพด้านอารมณ์ บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาได้ชัดเจนมากที่สุดคือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RESEARCH TITLE : PSYCHOLOGICAL FACTORS AFFECTING INTERNET ADDICTION BEHAVIOR OF STUDENTS IN FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

RESEARCHER : MISS PANIDA JANTARAGRANT

FACULTY : INDUSTRIAL EDUCATION

DEPARTMENT : LANGUAGE AND SOCIAL SCIENCE

Abstract

This research aimed to study psychological factors affecting internet addiction behavior of students in Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. The sample groups consisted of 303 students who were studying in bachelor degree in Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. The satisfaction survey questionnaire was distributed to the sample groups. The data were quantitatively analyzed using SPSS program. The statistics used for data analysis included mean, percentage, pearson correlation and chi-squares test are use to test the relationship between psychological factors and internet addiction behavior. Multiple regression analysis is also used to detect factors that have strong relationship with internet addiction behavior.

The findings indicated as follows : students have internet addiction behavior is average. Pearson correlation analysis show personality of emotion, personality of behavior and self- esteem have strong relation to internet addiction behavior of the students while sex, grade and income are not correlation internet addiction behavior. Chi-square test show that sex, grade, income and self esteem are not significantly affect internet addiction behavior of the students while personality of emotion, personality of behavior are found to have significantly impact on internet addiction behavior of the students. Personality of emotion is also found to have strong impact on internet addiction behavior of the students.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากแหล่งทุนเงินรายได้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ความรู้เกี่ยวกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.....	5
2.2 ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต.....	7
2.3 พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต.....	12
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	17
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	18
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	20
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	22
4.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	23
4.2 พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต	26
4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน	35
4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุ	36
4.5 การทดสอบสมมติฐาน	38
 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	 47
5.1 สรุปผลการวิจัย	48
5.2 อภิปรายผล	51
5.3 ข้อเสนอแนะ	53
 บรรณานุกรม	 54
 ภาคผนวก	 56
แบบสอบถาม	57
ประวัติผู้วิจัย	62

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	18
2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามลักษณะประชากร	24
3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม	25
4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามบุคลิกภาพด้านอารมณ์	25
5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	26
6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบข้อความที่ใช้วัดพฤติกรรม การคิดอินเทอร์เน็ตตามแบบทดสอบของ Dr.Kimberly S. Young	27
7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามหลักการวินิจฉัย พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต	27
8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต และกลุ่มที่ไม่คิดอินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์	29
9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต และกลุ่มที่ไม่คิดอินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม	30
10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต และกลุ่มที่ไม่คิดอินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามบุคลิกภาพด้านอารมณ์	30
11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต และกลุ่มที่ไม่คิดอินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	31
12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตาม ระดับของการคิดอินเทอร์เน็ต	31
13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการคิดอินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตาม พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง	34
14 แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษา ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา	35
15 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณ ที่ใช้พยากรณ์พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 แสดงการตรวจสอบตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษา.....	37
17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยบุคลิกภาพทางอารมณ์กับ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา.....	37
18 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “เพศ” กับ “พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต”.....	39
19 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “เกรดเฉลี่ยสะสม” กับ “พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต”.....	40
20 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน” กับ “พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต”.....	41
21 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม” กับ “พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต”.....	42
22 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “บุคลิกภาพด้านอารมณ์” กับ “พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต”.....	44
23 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)” กับ “พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต”.....	45
24 แสดงผลสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทำให้มีการติดต่อสื่อสารเกิดขึ้นแบบไร้พรมแดน โดยเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์กับโทรศัพท์เป็นระบบที่ได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีการสร้างระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Network) ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เรียกว่า ระบบอินเทอร์เน็ต (Internet)

ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งซึ่งได้รับอิทธิพลเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารสมัยใหม่ที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต จากการสำรวจของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ พบปัญหาจากการใช้อินเทอร์เน็ตเช่น การใช้ชั่วโมงอินเทอร์เน็ตที่มากเกินไป เวลาการใช้ที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการเกิดขึ้นของอินเทอร์เน็ตคาเฟ่หรือร้านกาแฟที่ให้เช่าบริการชั่วโมงอินเทอร์เน็ตที่เกิดขึ้นในทุกพื้นที่ของประเทศไทยเพื่อรองรับความต้องการในการใช้งาน

คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก จึงทำให้เกิดคำถามว่าเทคโนโลยีดังกล่าวเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์มากเกินไ้ จนทำให้เกิดการติดหรือไม่ ในต่างประเทศการติดคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เป็นปัญหาใหม่ที่ถูกกล่าวถึงอย่างมาก และยังเป็นประเด็นถกเถียงกันอยู่ในวงการนักจิตวิทยา ว่าควรที่จะจัดอยู่ในความผิดปกติทางจิตเบื้องต้นหรือไม่ การติดคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต จะเกิดเมื่อผู้ใช้มีการใช้ที่มากเกินไป ไม่สามารถเลิกใช้หรือควบคุมไม่ให้ใช้ได้ มีความรู้สึกคับข้องใจ เมื่อไม่ได้ใช้งานทำให้ละทิ้งหน้าที่ต่างๆ ไม่จะเป็นการดูแลสุขภาพตนเอง สัมพันธภาพกับครอบครัวและบุคคลอื่น การเรียน การงาน และทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจอีกด้วย ถึงแม้การติดคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตยังไม่ได้จัดอยู่ในความผิดปกติทางจิตเบื้องต้นก็ตาม แต่ก็มีความจำเป็นที่จะต้องให้การช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว(วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย, 2546)

ในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นพบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนไทยในปัจจุบันเป็นการใช้เพื่อความบันเทิง การหาเพื่อนเป็นส่วนใหญ่และเป็นการใช้ที่เกินขอบเขตเป็นอย่างมาก จนกระทั่งก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพและมีผลกระทบต่ออารมณ์และพฤติกรรมของเด็กที่ก้าวร้าวขึ้น โดยเฉพาะเด็กที่ชอบเล่นเกมหรือใช้ห้องสนทนา ซึ่งกลุ่มที่มีความเสี่ยงมากที่สุดคือ กลุ่มวัยรุ่น ที่มักใช้เวลาส่วนใหญ่มากกับการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ จนเกิดอาการที่เรียกว่า “โรคติดอินเทอร์เน็ต” (Net Addiction) ซึ่งมีอาการเหมือนการติดยาเสพติดทั่วไป คือ มีความต้องการจนถึงขั้นที่เรียกว่าขาดไม่ได้ มีการใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตจนลืมแง่มุมอื่นๆ ของชีวิตทางสังคม ทำให้มีเวลาที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ในด้านการเรียนหรือครอบครัวไม่เพียงพอ นอกจากนี้บุคลิกภาพ, อารมณ์และการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในทุกๆ ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิต ศรไพศาล (2549) กล่าวว่า การเล่นเกมหรืออินเทอร์เน็ตหากเล่นเป็นเวลานาน จะเกิดผลกระทบหรือโทษ นอกจากสุขภาพกายแล้วยังเกิดโทษต่อสุขภาพจิต เช่น เด็กจะรู้สึกชอบเอาชนะ ไม่มีวินัย ขาดการควบคุมตัวเอง ไม่มีความรับผิดชอบ โทษต่อสุขภาพสังคม เช่น เด็กจะเห็นเพื่อนเป็น ศัตรูของความสนุกสนานเมื่อเพื่อนมาแย่งเล่น ในขณะที่การละเล่นในอดีตต้องเล่นกับเพื่อน เล่นคนเดียว ไม่ได้ จึงต้องรู้จักคบเพื่อน เอาใจเพื่อน บางคนอ้างว่าการเล่นเกมออนไลน์หรือแชตก็ได้เพื่อน แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ออนไลน์เป็นความสัมพันธ์ในโลกเสมือนไม่ใช่โลกแห่งความจริงและโทษต่อผลผลิตของชีวิตได้แก่ การเรียนตก เสียการเสียนงาน เสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เป็นคณะหนึ่งในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งมีนักศึกษาที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงของการเกิดอาการ “โรคติดอินเทอร์เน็ต” (Net Addiction) เพราะต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาและเรียนรู้ รวมถึงการใช้เพื่อความบันเทิงและส่งข้อมูลข่าวสารระหว่างกลุ่ม ดังนั้นจึงสมควรที่จะมีการศึกษาว่ามีปัจจัยทางจิตวิทยาอะไรบ้างที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ระดับการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมติดอินเทอร์เน็ตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาหญิง
2. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า
3. นักศึกษาที่มีรายได้ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนสูงมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า
4. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว(Introversion)มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอื่นๆ

6. นักศึกษาที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่เข้ามาใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์และห้องสมุดของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเท่านั้น โดยนักศึกษาที่เข้ามาใช้บริการอินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่างๆ เช่น การสื่อสารสนทนา (Chat) ผ่านชุมชนออนไลน์ ใน HI-5, MULTIPLY, WEB BLOG, MSN, การเล่นเกมออนไลน์ (On-Line Game) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail), เว็บบอร์ด (Web Board), การค้นหาข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ (Web Site)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1-4 ทุกสาขาวิชาที่เข้ามาใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์และห้องสมุดของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1-4 ทุกสาขาวิชา ที่เข้ามาใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์และห้องสมุดของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 303 คน

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 607-610) โดยเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ เพศ บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม บุคลิกภาพด้านอารมณ์ การเห็นคุณค่าในตนเอง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของโครงการวิจัย

ได้ทราบผลการวิจัย คือ

1.4.1 ระดับพฤติกรรมกรรมการติดอินเทอร์เน็ตและปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.4.2 สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยมาใช้ในการกำหนดแนวทางในการลดระดับและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

- 2.1 ความรู้เกี่ยวกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 2.2 ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต
- 2.3 พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้เกี่ยวกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นระบบเครือข่ายที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก โดยเชื่อมต่อระหว่างระบบเครือข่ายย่อยๆ ทั่วโลกไว้ด้วยกันภายใต้มาตรฐานเดียวกัน ทำให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ติดต่อกันได้อย่างสะดวกรวดเร็วเป็นแบบ Interactive ซึ่งสามารถทำการสื่อสารได้ทั้งข้อความ ภาพและเสียง มีลักษณะเป็นแบบสื่อผสม (Multimedia) เป็นลักษณะของการสื่อสารที่ไร้พรมแดน โดยผู้ใช้นบนเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ตจะมีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม

การให้บริการบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีอยู่หลายประเภท ได้แก่

1) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail หรือ E-Mail) เป็นบริการที่ผู้ใช้บริการสามารถส่งจดหมายถึงบุคคล องค์กร สถาบัน ฯลฯ โดยผู้รับจะได้รับผ่านจอคอมพิวเตอร์ หรือพิมพ์เป็นเอกสารได้ทันทีหากผู้รับไม่อยู่ที่จอคอมพิวเตอร์ จดหมายนี้จะถูกส่งไว้ในตู้ คือในหน่วยความจำที่เสมือนเป็นตู้รับจดหมายในคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้รับจะรับเวลาใดก็ได้และจะโต้ตอบในเวลาใดก็ได้เช่นกัน

2) การเข้าใช้เครื่องระยะไกล คือ การที่ผู้ใช้สามารถติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ห่างไกลได้ เสมือนได้อยู่หน้าทอมินัลของเครื่องนั้นๆ โดยผู้ใช้เพียงแค่ทำงานอยู่หน้าเครื่องทอมินัลของตนเองเท่านั้น แล้วเรียกคำสั่งที่ใช้ในการติดต่อกับเครื่องระยะไกลผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การเข้าใช้เครื่องระยะไกลทำได้ 2 วิธี คือ การใช้คำสั่ง Telnet การใช้คำสั่ง Hytenet

3) การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล (File Transfer Protocol : FTP) เป็นบริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล หรือโปรแกรมที่ผู้ใช้ต้องการจากเครื่องอื่นมาเก็บไว้ที่เครื่องตน สามารถถ่ายโอนแฟ้มได้ทั้งที่เป็นข้อมูลทั่วไป ข่าวประจำวัน บทความ รวมทั้งโปรแกรมที่บางท่านพัฒนาขึ้นและต้องการบริจาคให้

สาธารณะประโยชน์ได้ใช้โดยไม่คิดมูลค่า โปรแกรมลักษณะนี้ เรียกว่า Shareware บางโปรแกรมก็อาจทดลองใช้เป็นการชั่วคราว หากสนใจก็อาจจะต้องเสียค่าใช้จ่าย

4) กลุ่มข่าวหรือกระดานข่าว (Bulletin Board) เป็นบริการที่เสมือนเป็นกระดานประกาศขายสินค้าหรือแสดงความต้องการเพื่อให้ผู้ที่สนใจตรงกันหรือคล้ายๆ กัน ได้ส่งข้อความติดต่อกัน ข่าวที่เสนอไว้อาจจะเกี่ยวกับสังคม กีฬา ศาสนา วัฒนธรรม เทคโนโลยี ประชญา การปรุงอาหาร การเลี้ยงสัตว์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น คนตรี รวมถึงประเด็นหรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งท้ายกระดานข่าวจะมีที่อยู่ติดต่อได้ หรือติดต่อถึงกันได้

5) การสนทนาแบบออนไลน์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความสามารถในการใช้สื่อสาร ติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันได้ การสนทนาแบบออนไลน์นั้น ผู้สนทนาสามารถคุยโต้ตอบกันผ่านทางหน้าจอ เสมือนการคุยโทรศัพท์กันแต่ใช้การพิมพ์แทนการใช้เสียง นั่นคือผู้ส่งและผู้รับโต้ตอบกันทางตัวอักษรบนจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งในปัจจุบันสามารถสนทนากันได้แบบเห็นทางภาพและเสียงด้วยการใช้ Net Meeting ในขณะนี้ก็มี Software ที่พัฒนาขึ้นให้สามารถพูดโต้ตอบกันผ่านระบบคอมพิวเตอร์ได้ดังที่พูดกันผ่านทางโทรศัพท์ เช่น Facetime , Skyle

6) การสืบค้นข้อมูลโดยการใช้ อาทิจิ ผู้ใช้สามารถค้นหารายชื่อ โปรแกรมที่ต้องการว่าเก็บอยู่ที่ใด เพื่อที่จะสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้ และทำหน้าที่สร้างบัตรรายการและเป็นเสมือนบรรณารักษ์ช่วยค้นหาชื่อคอมพิวเตอร์ที่เก็บข้อมูลที่ต้องการ

7) การสืบค้นข้อมูลโดยการใช้ Gopher ผู้ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถหาข้อมูลต่างๆ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยระบบเมนู โดยจะทำการค้นหามุ่งตรงไปยังแหล่งที่ให้ข้อมูลที่ต้องการทางจอภาพ นอกจากนี้ยังเป็นตัวกลางให้เข้าใช้บริการในระบบจากระยะไกลถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลหรือขอใช้บริการ อาทิจิ ค้นหา Host ที่เก็บแฟ้มข้อมูล ซึ่งในการใช้โปรแกรม Gopher จึงอำนวยความสะดวกเนื่องจากไม่ต้องพิมพ์คำสั่ง และไม่ต้องจดจำชื่อคอมพิวเตอร์ที่ต้องการติดต่อเพราะสามารถเลือกได้จากเมนู

8) การสืบค้นข้อมูลโดยการใช้ World Wide Web (www. หรือ Web) ผู้ใช้สามารถที่จะเข้าไปหาข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือเสียงที่นำเสนอทำให้ผู้ต้องการเรียกดู เรียกใช้ หรือ Copy ข้อมูล รูปภาพ และเสียงบางรายการ ซึ่งพบว่าในปัจจุบันเป็นที่นิยมมากในธุรกิจการค้าอุตสาหกรรม องค์กร ภาครัฐและเอกชน ที่จะนำเสนอหรือประชาสัมพันธ์หน่วยงานผ่าน World Wide Web โดยการสร้างเว็บไซต์ของตนขึ้นเผยแพร่ ซึ่งให้ผลในแง่การประชาสัมพันธ์ การค้าขายแลกเปลี่ยน

9) บริการเวบส์ (Wide Area Information Service : WAIS) เป็นเครื่องมือที่ช่วยค้นหาข้อมูลในรูปแบบของแฟ้มเอกสาร โดยจะรวมฐานข้อมูลไว้ด้วยกัน และเมื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจโดยการพิมพ์ข้อความลงไป โปรแกรมจะแสดงรายการที่ค้นพบในรูปของดัชนี ซึ่งสามารถดูเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความโดยละเอียดทั้งหมด หรือถ้าเปลี่ยนเรื่องหรือเปลี่ยนหัวข้อให้ค้นหาเป็นเรื่องอื่น และสามารถแสดงรายการดัชนีในหัวข้อใหม่ออกมา การใช้งานในลักษณะนี้เหมือนกับที่ไปค้นเอกสารจากห้องสมุดที่ต้องค้นเรื่องราวที่สนใจจากดัชนีจากห้องสมุดนั้นก่อน แล้วจึงไปดึงเอาเอกสารที่ต้องการตามที่ระบุไว้ในดัชนีอีกทีหนึ่ง

10) บริการข่าวสารบนเครือข่าย ในลักษณะของการส่ง News คือ กลุ่มข่าวซึ่งแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ เรียกว่า กลุ่มข่าว ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าไปอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจได้ และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นได้ในลักษณะที่คล้ายกับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยเวลาส่งข่าวทุกคนในกลุ่มจะเห็นข่าวที่ส่งไป

11) จดหมายข่าวหรือจดหมายเวียน เป็นระบบการบริการกระจายข่าวให้สมาชิกเมื่อมีสมาชิกรายใดรายหนึ่งส่งข่าวมาที่ศูนย์กลาง บริการนี้ได้แก่ Listserv ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของเครือข่ายบิตเน็ต ศูนย์บริการจะดูแลบัญชีรายชื่อซึ่งเก็บไว้เพียงชุดเดียว เมื่อสมาชิกต้องการส่งข่าวไปยังสมาชิกอื่นก็ฝากข้อความด้วยไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ให้ศูนย์บริการทำหน้าที่กระจายข่าวหรือจดหมายที่ส่งออกไปอาจเป็นการสนทนาทั่วไป การซักถาม การขอความช่วยเหลือหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นต้น

12) เกม เป็นการเล่นเกมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งอาจเล่นคนเดียวหรืออาจเล่นหลายคนพร้อมกันก็ได้ เกมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนี้สามารถถ่ายโอนด้วย FTP ศูนย์บริการบางแห่งยังมีเกมทางเครือข่าย (Multi User Dimensions : MUD) ซึ่งเป็นสภาวะที่จำลองขึ้นมาให้ผู้ใช้เครือข่ายหลายๆ คน ช่วยแก้ปัญหาปริศนาการเล่นเกมผจญภัยรวมทั้งสนทนากับสมาชิกคนอื่นๆ (ไชยรัตน์ บุตรพรหม, 2545 : 15)

2.2 ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ปัจจัยทางจิตวิทยาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเสพติดอินเทอร์เน็ต โดยตัวแปรทางจิตวิทยา สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ (ธนิกานต์ มาฆะศิริานนท์, 2545 : 45)

1) ลักษณะของประชากรที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะทางจิตใจ

เพศและวัยที่ต่างกันนั้นก่อให้เกิดการเสพติดการใช้ประโยชน์ที่ต่างกัน เพราะความต้องการของบุคคลนั้นอาจแตกต่างกันไป โดยเพศชายจะแสวงหาอำนาจ สถานภาพ การครอบครอง พวกเขาจะแสวงหาแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มากมาย การเล่นเกมที่รุนแรง การแสดงออกเรื่องเพศผ่านการสนทนา(Chat) และมีการเข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ในขณะที่เพศหญิงจะใช้การสนทนา(Chat) เพื่อแสวงหาการได้รับการสนับสนุน การยอมรับ ความสัมพันธ์กับเพื่อน คู่รัก ความรู้สึกเป็นเจ้าของในสภาพแวดล้อมที่ไม่กดดัน ส่วนวัยรุ่นนั้นก็อาจจะมองหาความมั่นใจในตนเองและความต้องการที่จะได้รับการยอมรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากงานวิจัยของ Young (1996) พบว่า ผู้ที่เสพติดส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย-ปริญญาตรี โดยจะเป็นนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งอาจมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อแสวงหาความต้องการต่างๆ สูงและด้วยวุฒิภาวะที่ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดการยึดติดการใช้อินเทอร์เน็ต

2) ลักษณะทางจิตใจส่วนบุคคล : บุคลิกภาพ อารมณ์ ปัญหาทางจิตใจ

ปัจจัยทางด้านความต้องการภายในจิตใจ อารมณ์ และบุคลิกภาพนั้นมีความสัมพันธ์กับภาวะการเสพติด โดยบุคคลที่มีสภาวะทางจิตใจที่อ่อนแอ เช่น มีอารมณ์รุนแรง วิตกกังวล เบื่อง่าย หงอยเหงา เศร้าซึม และบุคลิกยึดติด ฟุ้งฟุ้งนั้น มีแนวโน้มที่จะเสพติดสิ่งต่างๆ ได้ง่าย บุคคลจะหันหน้าเข้าหาสิ่งเสพติดต่างๆ ก็เพื่อระบายปัญหาภายในจิตใจ ระบายความรู้สึกเหล่านี้ บุคคลจะเสพติดเพื่อลดความรู้สึกกับข้อใจ ความกดดันและปัญหาภายในชีวิต ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ตก็ช่วยบรรเทาความคับข้องภายในจิตใจ และเปิดโอกาสให้บุคคลหลีกเลี่ยงหนีจากปัญหาต่างๆ ในชีวิตได้

บุคลิกภาพเป็นแบบแห่งลักษณะของบุคคลและวิธีการแสดงออกซึ่งกำหนดวิธีการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล (Ernest R.Hilgard, 1967) ได้มีนักจิตวิทยาและนักวิชาการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับบุคลิกภาพไว้หลากหลายและแตกต่างกัน โดยการวิจัยครั้งนี้ยึดหลักบุคลิกภาพตามทฤษฎีบุคลิกภาพของ H.J.Eysenck (1971) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งลักษณะทางบุคลิกภาพ โดยจะแบ่งลักษณะบุคลิกภาพออกเป็น 2 ด้าน คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์และบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม โดยลักษณะบุคลิกภาพยังแบ่งออกได้ ดังนี้

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว หมายถึง ผู้เรียนที่มีลักษณะชอบเก็บตัว ระวังตัวมาก เอาใจจริงเอาใจเจ้าระเบียบ ไม่ชอบความตื่นเต้น โลก โผน อาจจะมองโลกในแง่ร้าย ไม่ค่อยแสดงออกทางอารมณ์

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบแสดงออก หมายถึง ผู้เรียนที่ชอบเข้าสังคม ชอบความตื่นเต้น สนุกสนาน ร่าเริง มองโลกในแง่ดี และแสดงอารมณ์และความรู้สึกอย่างเปิดเผย

บุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว หมายถึง ผู้เรียนที่มีอารมณ์อ่อนไหว คิดมาก วิตกกังวลง่าย เจ้าอารมณ์ ตื่นตื้นง่าย และอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ชอบตามใจตนเอง อาจจะมีแวงง่าย มีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้ง่าย

บุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบมั่นคง หมายถึง ผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพมั่นคง สุขุม อารมณ์เยือกเย็น รักสงบ มีความรับผิดชอบ ควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดี กระทำสิ่งต่างๆ ด้วยเหตุผล มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตได้อย่างเหมาะสม แสดงถึงการมีสุขภาพจิตดี

บุคลิกภาพแบบกลาง หมายถึง ผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพไม่สามารถจัดเข้าอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างแท้จริง จัดเป็นพวกที่อยู่กลางๆ เช่น มีลักษณะเก็บตัวแต่บางครั้งอาจชอบเข้าสังคม มีบุคลิกภาพปะปนกัน ไม่อาจแบ่งบุคลิกภาพทั้ง 2 ลักษณะนี้ออกจากกันได้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษานั้นพบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมเสพติดอินเทอร์เน็ตนั้น จะมีลักษณะทางบุคลิกภาพ อารมณ์และจิตใจแตกต่างจากผู้ที่ไม่เสพติด โดยการศึกษาของวิจัยของ Young (1996) พบว่า ผู้ที่เสพติดอินเทอร์เน็ตหลายคนจะมีปัญหาทางจิตใจและอารมณ์มากกว่าบุคคลปกติ ทั้งด้านความกดดัน ซึมเศร้า ความวิตกกังวลและการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

Loytsker และ Aiello (1997) พบว่า ผู้ที่เสพติดอินเทอร์เน็ตจะมีระดับความหงอยเหงาเปล่าเปลี่ยว เบื่อหน่ายและวิตกกังวลสูง จากการศึกษาโดยใช้แบบประเมิน Sixteen Personality Factor Inventory (16PF) พบว่าผู้เสพติดจะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ชอบกิจกรรมที่เป็นส่วนตัว ปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ยากและมีการแสดงออกโต้ตอบโดยใช้อารมณ์กับบุคคลอื่น นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มมีความอ่อนไหวสูงและมีการตื่นตัวอยู่เสมออีกด้วย

Janet Morahan-Matin และ Phyllis Schumaker (1997) พบว่า ผู้ใช้ที่เสพติดนั้นจะมีระดับความเหงาหงอยเศร้าซึมมากกว่าผู้ใช้ธรรมดา นอกจากนี้จากการศึกษาของ Mukopadhyay และ Scherlis (1998) ซึ่งได้ศึกษาผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 173 คน พบว่า ผู้ที่เสพติดอินเทอร์เน็ตนั้นจะมีบุคลิกภาพแปลกแยกจากสังคมและรู้สึกหงอยเหงา ท้อแท้ ไม่เห็นคุณค่าในตนเองมากกว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตธรรมดา

Nathan Shpira จาก University of Cincinnati College of Medicine (1998) พบว่า บุคคลที่เสพติดอินเทอร์เน็ตนั้น จะมีลักษณะปัญหาทางจิตเกี่ยวข้องด้วย เช่น การมีอารมณ์ที่รุนแรง ซึ่งอินเทอร์เน็ตก็สามารถระบายอารมณ์ของพวกเขาได้ โดยจากผลการวิจัย พบว่า ผู้เสพติดอินเทอร์เน็ต 9 จาก 14 คน จะมีภาวะอารมณ์ที่รุนแรง 7 คน มีปัญหาจิตกังวล เช่น มีความกลัวในการเข้าสังคม 3 คนมีอาการหิวที่ผิดปกติ 6 คนมีปัญหาในเรื่องการรับประทานอาหาร 4 คนไม่สามารถควบคุมอารมณ์โกรธได้ 5 คนไม่สามารถควบคุมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ได้ 8 คนมีปัญหาติดแอลกอฮอล์หรือสารเสพติดในบางครั้ง บุคคลจะถูกกระตุ้นและเกิดความวิตกกังวลในพฤติกรรมเหล่านี้ จนกระทั่งพวกเขาได้ทำกิจกรรมใดที่ความวิตกกังวลนี้จางหายไป ซึ่งอินเทอร์เน็ตก็ช่วยสร้างความพึงพอใจและปลดปล่อยสิ่งเหล่านี้

ความรู้สึกในทางลบ ความวิตกกังวล ความหงอยเหงาเศร้าซึม และความรู้สึกเบื่อหน่ายของบุคคลนั้นก็จะเป็นสาเหตุหนึ่งของการเสพติด เมื่อบุคคลรู้สึกไม่พึงพอใจในชีวิต วิตกกังวลกับเรื่องต่างๆ พวกเขาก็จะแสวงหาสิ่งที่จะช่วยให้พวกเขาได้ระบายและทำให้เขารู้สึกดีขึ้น อินเทอร์เน็ตเป็นทั้งแหล่งข้อมูลข่าวสาร ความบันเทิงที่สามารถช่วยตอบสนองให้พวกเขาได้ อินเทอร์เน็ตช่วยให้พวกเขาได้มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ทั่วโลก ทำให้เขาารู้สึกไม่โดดเดี่ยว ไม่เหงา และในโลกอินเทอร์เน็ตยังมีชุมชนกลุ่มต่างๆ ที่บุคคลสามารถแลกเปลี่ยนความคิด ความสนใจกันและช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทำให้บุคคลรู้สึกได้รับการยอมรับและรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า ซึ่งบุคคลเหล่านี้อาจจะหาไม่ได้จากในสังคมชีวิตจริง และที่สำคัญบุคคลจะใช้อินเทอร์เน็ตระบายความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในทางลบในจิตใจในรูปแบบใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทางเพศหรือความรุนแรง โดยที่ไม่มีใครรู้ตัวของเรา ทำให้เราไม่ต้องกังวลกับสังคมรอบข้าง ความเพิกเฉย และความสนุกสนานไปกับกิจกรรมต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต จะทำให้บุคคลรู้สึกที่อินเทอร์เน็ตเป็นโลกที่เขาต้องการ ทำให้เกิดพฤติกรรมเสพติดเกิดขึ้น

บุคคลที่มักจะแสวงหาความตื่นเต้นและเร้าใจ ก็มีแนวโน้มจะเสพติดได้มาก พวกเขาจะแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่สร้างความสนใจแก่พวกเขาได้ ซึ่งอินเทอร์เน็ตก็เป็นสื่อที่มีลักษณะเช่นนี้อย่างครบถ้วน อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนโลกใบใหญ่ที่มีเรื่องราวให้ค้นหามากมาย ด้วยลักษณะของโลกแห่งจินตนาการและความเพ้อฝัน ทำให้บุคคลได้รับความตื่นเต้นและเร้าใจในสิ่งที่ทางที่ปลอดภัย อินเทอร์เน็ตนั้นช่วยตอบสนองจินตนาการที่อยู่ภายในของแต่ละบุคคลได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ ความรุนแรงหรือการแสดงบทบาทสมมติต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยดึงดูดให้บุคคลยึดติดกับความตื่นเต้น สนุกสนานในอินเทอร์เน็ต

บุคคลที่มีอารมณ์รุนแรง ควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้นั้นก็สามารถปลดปล่อย ระบายอารมณ์ในโลกอินเทอร์เน็ตได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องสนใจสังคมรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางบทบาทสมมติในเกม เว็บไซต์เกี่ยวกับเรื่องเพศ การสนทนาเรื่องเพศ บุคคลสามารถแสดงอารมณ์ที่แท้จริงได้ โดยไม่ต้องเก็บกดไว้เหมือนในโลกแห่งความเป็นจริง

Kraut และคณะ (1998) ได้สนับสนุนความคิดที่ว่า บุคคลที่เสี่ยงต่อการเสพติดอินเทอร์เน็ต ได้แก่นั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล Riendan (1999) ได้สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางจิตกับการเสพติดว่า ภาวะทางจิตอ่อนแอ นั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเสพติด บุคคลที่เสพติดจะมีปัญหาทางอารมณ์ จิตใจและบุคลิกภาพมาก่อน ซึ่ง Young (1996) ก็ได้สนับสนุนว่า ผู้ที่เสพติดอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่นั้น จะประสบกับปัญหาจากการนับถือตนเองต่ำและความเบื่อหน่ายชีวิตมาก่อน

จากการวิจัยของ Young (1998) นั้น พบว่าผู้ที่เสพติดอินเทอร์เน็ตหลายคน มีปัญหาทางจิตและอารมณ์ ก่อนที่จะเริ่มมาใช้อินเทอร์เน็ต 54% ของผู้เสพติดบอกว่าก่อนที่จะเข้ามาใช้อินเทอร์เน็ตนั้น พวกเขารู้สึกเหงาหงอย เศร้าซึม ส่วน 34% บอกว่าพวกเขาประสบกับความวิตกกังวลและส่วนที่เหลือกล่าวว่า พวกเขา รู้สึกไม่นับถือคุณค่าในตนเอง

Orzack (1998) เชื่อว่า ทุกคนที่ใช้คอมพิวเตอร์นั้นมีความเสี่ยงที่จะเสพติดด้วยกันทั้งนั้น แต่บุคคลที่ซื่อๆ มีความซึมเศร้า ซึ่เหงา เบื่อง่าย หรือมีพฤติกรรมการเสพติดอื่นอยู่นั้น จะมีความเสี่ยงสูง เพราะพวกเขาจะยึดติดกับกิจกรรมออนไลน์เพื่อช่วยแก้ปัญหาในชีวิตและตอบสนองความพอใจของเขา ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การมีปฏิสัมพันธ์และความต้องการทางเพศ

ผู้เสพติดอินเทอร์เน็ตนั้นจะมีการเสพติดอื่นๆ มาก่อนหน้านี้ Kraut และคณะ (1998) ได้พบว่า บุคคลที่เสพติดอินเทอร์เน็ตจะมีภาวะยึดติดกับสิ่งเสพติด เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพพึ่งพิงผู้อื่น หรือยึดมั่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นบุคคลที่ไม่มีความมั่นใจในตนเอง เช่นเดียวกับที่ Young ก็ได้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่าผู้เสพติดอินเทอร์เน็ตหลายคนนั้น มีการเสพติดแอลกอฮอล์ หรือสิ่งเสพติดอื่นๆ มาก่อน 52% บอกว่าพวกเขามีอาการเสพติดแอลกอฮอล์ การพนันหรือสิ่งเสพติดอื่นมาก่อน และอินเทอร์เน็ตก็ช่วยให้พวกเขาผ่อนคลาย ได้เช่นเดียวกับสิ่งเสพติดอื่นก่อนหน้านี้และเห็นว่าการเสพติดอินเทอร์เน็ตนั้น ไม่ใช่ปัญหาร้ายแรงเท่ากับการเสพติดอื่น

Peele (1991) พบว่าบุคคลที่เสี่ยงต่อพฤติกรรมเสพติด คือ บุคคลที่รู้สึกขาดความพึงพอใจในชีวิต ขาดสัมพันธภาพที่มั่นคงกับบุคคลอื่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หมดหวัง ฯลฯ เช่นเดียวกันบุคคลที่รู้สึกไม่ได้รับความพึงพอใจในชีวิตนั้น จะมีความเป็นไปได้ที่จะมีพฤติกรรมเสพติดอินเทอร์เน็ต เนื่องจากพวกเขาจะใช้อินเทอร์เน็ตบรรเทาและหลีกเลี่ยงปัญหาที่แท้จริง

3) ความสัมพันธ์ทางสังคมที่ส่งผลต่อลักษณะทางจิตใจ

ลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสพติดอินเทอร์เน็ต มีความเกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมของบุคคล การขาดการสนับสนุนทางสังคม จากครอบครัว เพื่อนหรือการไม่ได้รับการยอมรับในสังคม การถูกโดดเดี่ยวทางสังคม การประสบปัญหาด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นนั้น จะส่งผลสนับสนุนต่อพฤติกรรมเสพติดได้

Awin Tofler (1992) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า อินเทอร์เน็ตนั้นสามารถช่วยชดเชยความต้องการทางสังคมแก่บุคคลได้เป็นอย่างดี สำหรับคนที่ขี้อาย หลีกเลี่ยงการพบปะ พูดคุยกับคนอื่นในชีวิตจริง ก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างความสัมพันธ์ได้โดยไม่รู้สึกลำบากใจ

บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ไม่นับถือตนเอง ไม่พึงพอใจในตนเองนั้นมีความเสี่ยงต่อการเสพติด โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์ทุกคนต้องการการเป็นที่ยอมรับนับถือจากตนเองและบุคคลรอบข้าง ต้องการที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ เมื่อเขาารู้สึกว่าตนเองนั้นคือค่าและไม่มีค่าแล้ว พวกเขาจะแสวงหาสถานที่ให้การยอมรับพวกเขา ซึ่งอินเทอร์เน็ตเป็นสังคมที่ให้การยอมรับนับถือในตัวบุคคลนั้นได้ กลุ่มสังคมในอินเทอร์เน็ตจะช่วยแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลรู้สึกได้รับการยอมรับมากกว่าในชีวิตจริง อินเทอร์เน็ตนั้นเป็นสื่อที่ให้ความเท่าเทียมกับผู้ใช้ในการเข้าถึงข้อมูลและความรู้ต่างๆ ได้โดยไม่จำกัด เปิดโอกาสให้บุคคลแสวงหาความรู้เพื่อมาเพิ่มพูนความสามารถของตนเอง ซึ่งทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ

Young (1996) ได้ระบุว่า ผู้เสพติดส่วนใหญ่ นั้น จะขาดการสนับสนุนจากสังคม การไม่ได้รับการยอมรับนับถือ และมักจะไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น งานวิจัยส่วนใหญ่ นั้นพบว่า กลุ่มวัยรุ่นชายนั้นเป็นบุคคลกลุ่มใหญ่ในการเสพติดเกี่ยวกับเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่ง Griffith (1996) ได้รายงานผลการศึกษพบว่า ผู้ที่เสี่ยงต่อการเสพติดอินเทอร์เน็ต คือ กลุ่มวัยรุ่นชาย ที่ไม่ค่อยมีสังคมหรือไม่มีความมั่นใจในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลจะรู้สึกไม่ได้รับความพึงพอใจในสังคมชีวิตจริง และเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องการแสวงหาความสัมพันธ์ที่ติดต่อเวลา ดังนั้นอินเทอร์เน็ตจึงเป็นสังคมที่สามารถสร้างกลุ่ม/ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในกลุ่ม มีสังคมที่ได้รับการยอมรับได้ ผู้ที่เสพติดเทคโนโลยีจึงต้องการสภาพคงอยู่ในชุมชนอินเทอร์เน็ตและสร้างความสัมพันธ์กับผู้คนในโลกออนไลน์ ซึ่งสามารถชดเชยความต้องการทางสังคมได้

Peele (1991) อธิบายถึงปัจจัยทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการเสพติดว่า อินเทอร์เน็ตจะให้ความรู้สึกและตอบสนองทางอารมณ์ ซึ่งเราไม่สามารถรับได้จากทางอื่น จะสามารถทำให้บุคคลนั้นลืมปัญหาและยอมรับกับปัญหานั้นได้ จะทำให้รู้สึกปลอดภัย การมีคุณค่าในตนเอง การได้รับการยอมรับ การมีพลังอำนาจควบคุม การได้เป็นเจ้าของ แต่อินเทอร์เน็ตนั้นก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความเป็นจริงในโลกได้ มันจะให้ความรู้สึกชั่วคราวเท่านั้น ดังนั้นจึงอธิบายได้ว่าทำไมบุคคลกลับมาใช้อินเทอร์เน็ตจนกลายเป็นพฤติกรรมเสพติด

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสพติด เช่น งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการคิดสารเสพติดหลายเรื่อง พบว่า ผู้ที่คิดสารเสพติดมักมีบุคลิกลักษณะชอบหลีกเลี่ยงการมีสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ให้ความไว้วางใจผู้อื่นน้อยมาก มีอารมณ์ไม่สมวัย ไม่สามารถตัดสินใจได้ดีเมื่อตกอยู่ในภาวะคับขัน มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เจ้าระเบียบ ระวังอารมณ์ที่จะมุ่งร้ายต่อผู้อื่นยาก รู้สึกหงุดหงิดกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคม มีความคิดเห็นประเมินตนเองค่อนข้างต่ำ ค่อนข้างเป็นคนเก็บตัว (Introversion) มีความโน้มเอียงที่จะมีลักษณะทางประสาท (Neuroticism) สูงกว่าคนปกติ มีเพื่อนน้อย ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ยาก เก็บความรู้สึก ใจน้อยและอารมณ์อ่อนไหวง่าย มีพฤติกรรมปกติที่จะชอบแยกตัว ซึมเศร้า ท้อแท้และมีความวิตกกังวล มีความเครียด ความกุ่มใจ อยู่เสมอ มองโลกในแง่ร้าย ชัดแย้งในคุณค่าของตนเอง คิดว่าไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม มีความรู้สึกอยู่เสมอว่าผู้อื่นไม่เข้าใจตน ขี้ระแวง ต่อต้านสังคม ไม่คำนึงถึงแบบแผนของสังคม เอาตัวเองเป็นจุดศูนย์กลาง เห็นแก่ตัว ชอบเรียกร้องความรักจากผู้อื่น ขยับตัวเองไม่ได้ ขาดความคิดที่รอบคอบ ใจร้อน มักจะควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ไม่มีสมาธิ ขาดมนุษยสัมพันธ์ และขาดความเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ในบางรายมีอาการ อ่อนไหวง่าย ชีตใจ เหม่อลอย เฉื่อยชา ขี้เกียจ พุดพูด ไม่จริงจังกับชีวิต เป็นต้น (โสภา ชูพิกุลชัย, 2528)

2.3 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการติดอินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเป็นพฤติกรรมที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตที่ผิดปกติ ซึ่งเหมือนกับพฤติกรรมเสพติด บุคคลนั้นจะใช้เวลาทั้งวันออนไลน์เข้าอินเทอร์เน็ต โดยไม่ยอมหยุดหรือออกจากการใช้อินเทอร์เน็ต บุคคลจะละทิ้งกิจกรรมในชีวิตจริง ทำให้ความสัมพันธ์ใน

สังครอบข้างของบุคคลนั้นเริ่มลดน้อยลง ซึ่งเรียกว่า “พฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ต” (Internet Addiction disorder, IAD)

การเสพติดอินเทอร์เน็ตนั้นมีลักษณะอาการเช่นเดียวกับการเสพติดยา แอลกอฮอล์และการพนัน ซึ่งจะมีลักษณะหมกหมุ่น ถูกครอบงำ มีความต้องการใช้มากขึ้นและจะมีอาการกระวนกระวาย ถูกกระทบทั้งความรู้สึกและอารมณ์เมื่อต้องหยุดหรือถูกเลิกใช้ ผลจากการเสพติดการเสพติดอินเทอร์เน็ตนี้จะส่งผลกระทบต่อ การเรียน การทำงาน ชีวิตส่วนตัวและบุคคลรอบข้าง ที่บุคคลนั้นจะมีปัญหาด้านพฤติกรรมและปัญหาจากการที่ตนเองไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมการใช้การอินเทอร์เน็ตได้

ลักษณะพฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ต

แนวคิดเรื่องการติดอินเทอร์เน็ตได้ถูกนำเสนอเป็นครั้งแรก โดยนักจิตวิทยาที่ทำการศึกษารื่องนี้และถือเป็นผู้เชี่ยวชาญ คือ Dr.Kimberly S. Young (1998) ให้ความหมายของ “อาการติดอินเทอร์เน็ต” (Internet Addiction Disorder : IAD) ว่าเป็นการที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตพยายามที่จะหาสิ่งแวดล้อมเสมือนที่น่าสนใจกว่าในชีวิตจริง จะใช้เวลาในการพูดคุยผ่านทางคอมพิวเตอร์มากกว่าการพูดคุยแบบเผชิญหน้ากัน และมีแนวโน้มที่จะใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มสูงขึ้นในครั้งต่อไป จนกระทั่งอาจทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในภาวะติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction) ซึ่งมีลักษณะพื้นฐานคล้ายกับพฤติกรรมของผู้ติดการพนัน คือ ไม่สามารถควบคุมความอยากได้ โดยเมื่อใช้หลักการวินิจฉัยจาก DSM-IV (The Diagnostic and Statistic Manual Of Mentio Disorder) ที่ได้สร้างคำถามเพื่อทำการวัดพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต ระบุว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้อย่างน้อย 5 ข้อจากทั้งหมด 8 ข้อ เป็นเวลานานอย่างน้อย 1 ปี ถือได้ว่ามีอาการติดอินเทอร์เน็ต

- รู้สึกหมกหมุ่นกับอินเทอร์เน็ต แม้ในเวลาที่ไม่ได้ต่อกับอินเทอร์เน็ต
- มีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้น
- ไม่สามารถควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตได้
- รู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องใช้อินเทอร์เน็ตน้อยลงหรือหยุดการใช้
- ใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้
- การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ส่งผลกระทบต่อ งาน การเรียน และความสัมพันธ์ในครอบครัว
- ปิดบังคนในครอบครัวหรือเพื่อนเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของตัวเอง
- ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นวิธีการในการหลีกเลี่ยงปัญหาหรือคิดว่าการใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ตนเองรู้สึกดีขึ้น

ทั้งนี้อาการของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตจะมีลักษณะเฉพาะ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

ใหญ่ๆ ได้แก่ ทางจิตใจและทางร่างกาย (Melissa Connors, 1999)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) อาการทางจิตใจ (Psychological Symptoms) ได้แก่

- มีความรู้สึก อึมเศร้า ในขณะที่ใช้อินเทอร์เน็ต
- ไม่สามารถที่จะหยุดทำกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตได้
- มีความต้องการที่จะมีเวลาใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น
- ปล่อยปละละเลยครอบครัวและเพื่อน
- รู้สึกว่างเปล่า ไม่เบิกบาน หงุดหงิด เมื่อไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต
- โกหกครอบครัวและนายจ้างเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
- มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนหรือการทำงาน

2) อาการทางร่างกาย (Physical Symptoms) ได้แก่

- กลุ่มอาการอุโมงค์ข้อมือ (Carpal Tunnel Syndrome) เนื่องจากการทำงานซ้ำๆ ที่บริเวณข้อมือ ทำให้เอ็นรอบๆ ข้อมือหนาตัวขึ้นแล้วไปกดเส้นประสาทที่วิ่งผ่านทำให้เกิดอาการชา
- ตาแห้ง
- ปวดศีรษะ
- ปวดหลัง
- ทานอาหารผิดปกติ อาจทานไม่ครบมื้ออาหาร
- ไม่สนใจความสะอาดของร่างกาย
- มีปัญหาการนอนหลับ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนอน

ผลกระทบจากพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต

จากผลการวิจัยของ Young (1996 อ้างถึงในธนิกานต์ มาณะศิริรานนท์, 2545) พบว่าการเสพติดอินเทอร์เน็ตนั้น จะทำให้ผู้เสพติดถูกละเลย ส่งผลให้ผู้เสพติดเกิดภาวะซึมเศร้าที่รุนแรงยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาในครอบครัว การไม่ลงรอยกัน ปัญหาการหย่าร้าง ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนและการทำงาน สูญเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากและสูญเสียอาชีพ โดย Young ได้แบ่งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเสพติดอินเทอร์เน็ตออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1) ปัญหาทางด้านการเรียน การใช้เวลาไปกับอินเทอร์เน็ตมากๆ จะทำให้นักเรียนละทิ้งเวลาทำการบ้าน ศึกษาหาความรู้ ไม่สนใจการเรียน

2) ปัญหาทางด้านการสัมพันธ์กับผู้อื่น ความสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้น จะได้รับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่มากเกินไปของบุคคลอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์กับคู่รัก ครอบครัว หรือเพื่อนสนิท ผู้เสพติดจะละทิ้งครอบครัว หน้าที่ประจำวัน เพื่อที่จะเข้าไปใช้อินเทอร์เน็ต ผู้เสพติดจะใช้เวลากับบุคคลรอบข้างน้อยลง เพื่อที่จะมีเวลาใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น

3) ปัญหาทางการเงิน ผู้เสพติดนั้นจะสูญเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากไปกับกิจกรรมในอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นค่าบริการการใช้อินเทอร์เน็ต ค่าใช้โทรศัพท์ การจ่ายซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต การพนันออนไลน์

4) ปัญหาทางด้านอาชีพการงาน การเสพติดอินเทอร์เน็ตนั้นทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง การพักผ่อนที่ไม่เพียงพอ ทำให้บุคคลไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่หรือการใช้อินเทอร์เน็ตในที่ทำงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับกรงาน

5) ปัญหาทางด้านร่างกาย การใช้อินเทอร์เน็ตที่มากเกินไปนั้น ทำให้เกิดการพักผ่อนที่ไม่เพียงพอ เสียสายตาเนื่องจากการจ้องคอมพิวเตอร์เป็นเวลานานๆ

Young (1998) พบว่าจากปัญหา 5 กลุ่มนี้ ผู้ที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต 58% ได้เห็นว่าปัญหาทางด้านกรเรียนนั้นถูกระทบรุนแรงที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาด้านความสัมพันธ์ 53% ปัญหาทางการเงิน 52% ปัญหาทางด้านอาชีพ 51% และปัญหาทางด้านร่างกาย 0%

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับต่ำ การทดสอบค่าไคสแควร์พบว่า เพศ, รายได้ต่อเดือน, รายได้รวมของครอบครัวและบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ระดับการศึกษาและสถานภาพสมรสของบิดามารดา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตน้อยที่สุด คือ รายได้ต่อเดือน และตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้ชัดเจนมากที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ระดับการศึกษาและเพศ

ธนิกานต์ มาฆะศิริานนท์ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ตและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเสพติดอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พบว่า ผู้ที่เสพติดอินเทอร์เน็ตจะใช้เวลาในอินเทอร์เน็ตสูงกว่าผู้ที่ไม่เสพติด ผู้ที่เสพติดจะมีการใช้บริการและประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต เพื่อตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ สังคม และจิตใจสูงกว่า แต่จะใช้อินเทอร์เน็ตในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้ที่ไม่เสพติด และปัจจัยทางจิตวิทยานั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสพติดเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่เสพติดและไม่เสพติด พบว่าผู้ที่เสพติดนั้นจะประสบปัญหาทางจิตใจ ปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคม และมีแนวโน้มที่จะเสพติดสิ่งอื่นๆ มาก่อนมากกว่าผู้ที่ไม่เสพติด

รวิกรานต์ นันทเวช (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคิด
อินเตอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายในกรุงเทพมหานครมีระดับพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตในระดับปานกลางและ
ระดับสูงใกล้เคียงกัน และการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ พบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ยกเว้นปัจจัยคุณลักษณะของสื่ออินเตอร์เน็ตด้านความมีอิสระในการเลือกข้อมูลข่าวสาร

Dr.Kimberly S. Young และ Robert C. Rogers (1997) พบว่าเพศชายมีแนวโน้มต่อการคิด
อินเตอร์เน็ตมากกว่าเพศหญิงและในปีต่อมาได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความซึมเศร้ากับ
การคิดอินเตอร์เน็ต พบว่าเพศชายมีแนวโน้มการคิดอินเตอร์เน็ตมากกว่าเพศหญิง

Helen Petrie และ David Gunn (1998) ได้ทำการศึกษาเรื่องการคิดอินเตอร์เน็ต : อิทธิพล
อันเนื่องมาจากเพศ อายุ ความซึมเศร้า และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ทำการศึกษาพบว่าเพศชายมี
แนวโน้มที่จะคิดอินเตอร์เน็ตมากกว่าเพศหญิงและพบว่าการใช้อินเตอร์เน็ตในระดับสูง
มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเชิงบวกต่ออินเตอร์เน็ต ความซึมเศร้าและบุคลิกภาพเก็บตัวอย่างมี
นัยสำคัญและสนับสนุนความคิดที่ว่าผู้ที่คิดอินเตอร์เน็ตจะมีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวอย่างแท้จริง และ
ผู้ที่คิดอินเตอร์เน็ตน่าจะมีความเป็นไปได้ที่จะมีอาการซึมเศร้า

Young K.S; Rodger R.C (1998) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การคิดอินเตอร์เน็ต : ลักษณะเฉพาะ
ทางบุคลิกภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาวะการคิดอินเตอร์เน็ต โดยทำการศึกษาสาเหตุที่มี
ความเกี่ยวข้องกัลักษณะเฉพาะทางบุคลิกภาพของกลุ่มผู้ใช้อินเตอร์เน็ต โดยใช้แบบทดสอบ 16PF
(Sixteen Personality Factor Inventory) จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 259 คนของ
กลุ่มผู้ใช้อินเตอร์เน็ต พบว่า ผู้ใช้อินเตอร์เน็ตมีความมั่นใจในตนเองสูง (Self-reliance) รวมถึงมี
ความไวต่อความรู้สึกอารมณ์ (emotional sensitively) และมีปฏิกิริยาตอบสนองสูง (reactivity) แต่มี
การเปิดเผยตนเองอยู่ในระดับต่ำ (low self-disclosure) และมีลักษณะ ไม่เป็นผู้ที่ยอมตาม (non-
confromist characteristic)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1-4 ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,471 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1-4 ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 303 คน

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 607-610) โดยเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. สถาปัตยกรรม	156	31
2. สถาปัตยกรรมภายใน	75	14
3. ศิลปะอุตสาหกรรม	82	16
4. วิศวกรรมโทรคมนาคม	116	23
5. วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	65	13
6. คอมพิวเตอร์	134	26
7. เทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม	64	12
8. เทคโนโลยีการเกษตรการผลิตพืช	14	3
9. เทคโนโลยีการเกษตรการผลิตสัตว์	17	3
10. อุตสาหกรรมเกษตร	39	7
11. ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม	45	9
12. ครุศาสตร์วิศวกรรม	97	19
13. ครุศาสตร์ออกแบบ	141	27
14. ครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน	130	25
15. ครุศาสตร์เกษตร	42	8
16. ภาษาญี่ปุ่น	173	34
17. ภาษาอังกฤษ	170	33
รวม	1,483	303

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบหรือเติมข้อความ ข้อมูลที่ถามประกอบด้วย เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตและพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยในส่วนของพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction) นำมาจาก Dr.Kimberly S.Young (1998) ได้สร้างไว้เพื่อเป็นหลักในการวินิจฉัยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวคือ ถ้าหากผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า “ใช่” ในจำนวนที่เท่ากับ 5 ข้อ หรือมากกว่า 5 ข้อขึ้นไป ผู้นั้นจะถูกวินิจฉัยว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยนำแบบสอบถาม Internet Addiction Test ของ Dr.Kimberly S.Young (1998) มาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมไทย โดยให้เลือกตอบ 5 ระดับ และแบ่งการให้คะแนนในแต่ละคำตอบ ดังต่อไปนี้

เป็นประจำ	ให้เท่ากับ	5	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้เท่ากับ	4	คะแนน
เป็นครั้งคราว	ให้เท่ากับ	3	คะแนน
ไม่บ่อย	ให้เท่ากับ	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้เท่ากับ	1	คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินค่าของระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ได้ดังต่อไปนี้

คะแนน 1.00 – 2.33 แสดงว่า พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ใน ระดับต่ำ

คะแนน 2.34 – 3.67 แสดงว่า พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ใน ระดับปานกลาง

คะแนน 3.68 – 5.00 แสดงว่า พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ใน ระดับสูง

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI(Maudsley Personality Inventory) ตามแนวคิดของ H.J Eysenck ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 48 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามประเมินบุคลิกภาพ 2 แบบ คือ Extraversion-Introversion (E) และ Neuroticism-Stability (N) อย่างละ 24 ข้อ ในแต่ละข้อมี 3 คำตอบ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ คือ ใช่ ไม่แน่ใจ ไม่ใช่ โดยให้คะแนน ดังต่อไปนี้

ใช่	ให้เท่ากับ	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้เท่ากับ	1	คะแนน
ไม่ใช่	ให้เท่ากับ	0	คะแนน

โดยแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1.ด้านพฤติกรรม (Behavior) ได้จากผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบข้อ

1,4,5,8,9,12,14,16,18,20,22,24,26,28,30,32,34,36,38,40,42,44,46 หรือที่เรียกว่า มาตรา E (Scale E) ซึ่งมีคะแนนรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 48 คะแนน โดยแบ่งบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมออกได้ดังนี้

แบบแสดงออก (Extraversion) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่า 18.62 คะแนน

แบบเก็บตัว (Introversion) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนมากกว่า 33.10 คะแนน

แบบปานกลาง (Ambivert) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนตั้งแต่ 18.62-33.10 คะแนน

2.ด้านอารมณ์ (Emotion) ได้จากผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบข้อ

2,3,6,7,10,11,13,15,17,19,21,23,25,27,29,31,33,35,37,39,41,43,45 หรือที่เรียกว่า มาตรา N (Scale N) ซึ่งมีคะแนนรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 48 คะแนน โดยแบ่งบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมออกได้ดังนี้

แบบมั่นคง (Stability) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่า 13.32 คะแนน

แบบอ่อนไหว (Neuroticism) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนมากกว่า 33.32 คะแนน

แบบปานกลาง (Ambivert) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนตั้งแต่ 13.32-33.32 คะแนน

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) โดยนำมาจากแนวคิดของ Coopersmith ประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ คือ ใช่ ไม่ใช่ โดยให้คะแนน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 11, 12 ตอบ ใช่ ได้ 1 คะแนน ตอบ ไม่ใช่ ได้ 0 คะแนน

ข้อ 2, 8, 9, 10, 13, 14, 15 ตอบ ใช่ ได้ 0 คะแนน ตอบ ไม่ใช่ ได้ 1 คะแนน

การแปลผล คะแนนรวม ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป แสดงว่า มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง
คะแนนรวม ตั้งแต่ 7 คะแนนลงมา แสดงว่า มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน 2552

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 วิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ในส่วนของลักษณะของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่คิดอินเตอร์เน็ตและไม่คิดอินเตอร์เน็ตรวมถึงระดับการคิดอินเตอร์เน็ต โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่า Mean และค่า Standard Deviation (SD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร 2 กลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 วิเคราะห์ค่าวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง ปัจจัยด้านบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม ปัจจัยบุคลิกภาพด้านอารมณ์ ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3.4.3 วิเคราะห์ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (b) ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และเพื่อค้นหาตัวแปรที่ดีที่สุดในการพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

บทนี้ผู้วิจัยจะนำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และอธิบายผลวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
Sig.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับสมมติฐาน H_0
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
\hat{Y}	แทน	ค่าประมาณหรือค่าทำนายของตัวแปรตาม
b_0	แทน	ค่าคงที่ของสมการถดถอยพหุคูณในรูปของสมการตัวอย่าง
b_1	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยพหุคูณของตัวแปรอิสระ
β_1	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนมาตรฐาน แสดงถึง น้ำหนักของความสำคัญหรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) แสดงถึง ระดับของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม
R^2	แทน	ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม
Adjust R^2	แทน	ค่า R^2 ที่ปรับแก้แล้ว
Std.Error of the Estimate	แทน	ค่าที่แสดงระดับของความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดมาพยากรณ์ตัวแปรตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่า Mean (\bar{X}) และค่า Standard Deviation (SD) ในการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ติดอินเตอร์เน็ตและไม่ติดอินเตอร์เน็ต รวมถึงระดับการติดอินเตอร์เน็ต ซึ่งจะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่า Mean (\bar{X}) และค่า Standard Deviation (SD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร 2 กลุ่ม
3. การแสดงค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) เพื่อดูทิศทางและระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ตาราง Correlation Matrix
4. การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามด้วยตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป และคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ต่อมาใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression) เพื่อหาความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม
5. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย (Hypothesis Testing)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 เพศ

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 167 คน (ร้อยละ 55.1) และเพศหญิง จำนวน 136 คน (ร้อยละ 44.9)

4.1.2 เกรดเฉลี่ยสะสม

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.00 - 3.49 จำนวน 117 คน (ร้อยละ 38.6) รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 จำนวน 65 คน (ร้อยละ 21.5) เกรดเฉลี่ยสะสม 3.50 - 4.00 จำนวน 38 คน (ร้อยละ 12.5) เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.49 จำนวน 23 คน (ร้อยละ 7.6) ตามลำดับ และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.99 เลย แต่มีคนที่ไม่ให้ข้อมูลเกรดเฉลี่ยสะสมจำนวน 60 คน (ร้อยละ 19.8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป จำนวน 157 คน (ร้อยละ 51.8) รองลงมาคือ 5,000 - 5,999 บาทต่อเดือน จำนวน 52 คน (ร้อยละ 17.2) มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง 7,000 - 7,999 บาทต่อเดือน จำนวน 40 คน (ร้อยละ 13.2) มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่ำกว่า 4,000 บาทต่อเดือน จำนวน 28 คน (ร้อยละ 9.2) และมีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง 6,000 - 6,999 บาทต่อเดือน จำนวน 26 คน (ร้อยละ 8.6) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามลักษณะประชากร

ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	167	55.1
หญิง	136	44.9
รวม	303	100.0
เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 1.99	0	0.0
2.00 - 2.49	23	7.6
2.50 - 2.99	65	21.5
3.00 - 3.49	117	38.6
3.50 - 4.00	38	12.5
ไม่ตอบ	60	19.8
รวม	303	100.0
รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	28	9.2
5,000 - 5,999 บาท	52	17.2
6,000 - 6,999 บาท	26	8.6
7,000 - 7,999 บาท	40	13.2
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	157	51.8
รวม	303	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Scale E)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบปานกลาง (Ambivert) จำนวน 192 คน (ร้อยละ 63.4) รองลงมา คือ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introversion) จำนวน 108 คน (ร้อยละ 35.6) และบุคลิกภาพแบบแสดงออก (Extraversion) จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
แบบแสดงออก (Extraversion)	3	1.0
แบบกลาง (Ambivert)	192	63.4
แบบเก็บตัว (Introversion)	108	35.6
รวม	303	100.0

4.1.5 บุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Scale N)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบปานกลาง (Ambivert) จำนวน 167 คน (ร้อยละ 55.1) รองลงมาคือบุคลิกภาพแบบอ่อนไหว (Neuroticism) จำนวน 124 คน (ร้อยละ 40.9) และบุคลิกภาพแบบมั่นคง (Stability) จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามบุคลิกภาพด้านอารมณ์

บุคลิกภาพด้านอารมณ์	จำนวน	ร้อยละ
แบบมั่นคง (Stability)	12	4.0
แบบกลาง (Ambivert)	167	55.1
แบบอ่อนไหว (Neuroticism)	124	40.9
รวม	303	100.0

4.1.6 การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง จำนวน 256 คน (ร้อยละ 84.5) ในขณะที่มีกลุ่มตัวอย่างซึ่งเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำเพียง 47 คน (ร้อยละ 15.5)

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ	47	15.5
เห็นคุณค่าในตนเองสูง	256	84.5
รวม	303	100.0

4.2 พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบที่สร้างโดย Dr.Kimberly S. Young มาใช้ในการวัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต เป็นหลักเกณฑ์เดียวกับหลักการวินิจฉัยจากคู่มือการวินิจฉัยโรคทางจิตเวชของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (DSM-IV) คำถามที่ใช้วินิจฉัยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตประกอบด้วยคำถาม 8 ข้อ โดยมีข้อตกลงว่าถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบในส่วนนี้ว่า “ใช่” ตั้งแต่ 5 ข้อขึ้นไป จะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มของผู้ที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตตามหลักเกณฑ์ของการวินิจฉัยโรคทางจิตเวชของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างระบุพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบข้อความที่ใช้วัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตตามแบบทดสอบของ Dr.Kimberly S. Young

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	N
1. ท่านรู้สึกหมกหมุ่นอยู่กับการใช้อินเทอร์เน็ต	183 (60.4)	120 (39.6)	303 (100)
2. ท่านมีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้น	198 (65.3)	105 (34.7)	303 (100)
3. ท่านไม่สามารถลด,หยุดใช้อินเทอร์เน็ตได้	129 (42.6)	174 (57.4)	303 (100)
4. ท่านมักมีอาการกระวนกระวาย,ซึมเศร้า,หงุดหงิด หรือ อารมณ์ไม่ดีเมื่อหยุดใช้อินเทอร์เน็ต	79 (26.1)	224 (73.9)	303 (100)
5. ท่านใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้	218 (71.9)	85 (28.1)	303 (100)
6. การใช้อินเทอร์เน็ตของท่านทำให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนหรือครอบครัวลดลง รวมทั้งมีผลกระทบท่อการเรียน	82 (27.1)	221 (72.9)	303 (100)
7. ท่านมักโกรธหรือปิดบังผู้อื่นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต	55 (18.2)	248 (81.8)	303 (100)
8. ท่านรู้สึกพึงพอใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน	272 (89.8)	31 (10.2)	303 (100)

เมื่อนำผลการตอบข้อความที่ใช้วัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตมาสรุป พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ระบุคำตอบว่า “ใช่” ตั้งแต่ 5 ข้อขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตมีจำนวน 118 คน (ร้อยละ 38.9) และกลุ่มตัวอย่างที่ระบุคำตอบว่า “ใช่” น้อยกว่า 5 ข้อ ถือว่าเป็นกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตจำนวน 185 คน (ร้อยละ 61.1) ตามหลักเกณฑ์ของการวินิจฉัยโรคทางจิตเวชของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามหลักการวินิจฉัยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
ติดอินเทอร์เน็ต	118	38.9
ไม่ติดอินเทอร์เน็ต	185	61.1
รวม	303	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 เพศกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเป็นเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ จำนวน 59 คน (ร้อยละ 50) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 108 คน (ร้อยละ 58.4) และเพศหญิง จำนวน 77 คน (ร้อยละ 41.6)

4.2.2 เกรดเฉลี่ยสะสมกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-3.49 จำนวน 52 คน (ร้อยละ 44.1) รองลงมา คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.50-2.99 จำนวน 27 คน (ร้อยละ 22.9) เกรดเฉลี่ยสะสม 3.50-4.00 จำนวน 23 คน (ร้อยละ 19.5) เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 จำนวน 7 คน (ร้อยละ 5.9) และเป็นนักศึกษาที่ไม่ระบุเกรดเฉลี่ยสะสม จำนวน 9 คน (ร้อยละ 7.6)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-3.49 จำนวน 65 คน (ร้อยละ 35.1) รองลงมา คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.50-2.99 จำนวน 38 คน (ร้อยละ 20.5) ไม่ระบุเกรดเฉลี่ยสะสม จำนวน 51 คน (ร้อยละ 27.6) เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 จำนวน 16 คน (ร้อยละ 8.6) และเกรดเฉลี่ยสะสม 3.50-4.00 จำนวน 15 คน (ร้อยละ 8.1) ตามลำดับ

4.2.3 รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นนักศึกษากลุ่มที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป จำนวน 60 คน (ร้อยละ 50.8) รองลงมา คือ กลุ่มที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน 5,000-5,999 บาท จำนวน 21 คน (ร้อยละ 17.8) มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน 7,000-7,999 บาท จำนวน 15 คน (ร้อยละ 12.7) มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน 6,000-6,999 บาท จำนวน 12 คน (ร้อยละ 10.2) และกลุ่มที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท จำนวน 10 คน (ร้อยละ 8.5) ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป จำนวน 97 คน (ร้อยละ 52.4) รองลงมา คือ กลุ่มที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน 5,000-5,999 บาท จำนวน 31 คน (ร้อยละ 16.8) มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน 7,000-7,999 บาท จำนวน 25 คน (ร้อยละ 13.5) มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท จำนวน 18 คน (ร้อยละ 9.7) และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน 6,000-6,999 บาท จำนวน 14 คน (ร้อยละ 7.6) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตและกลุ่มที่ไม่ติดอินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชากร	กลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ต		กลุ่มที่ไม่ติดอินเทอร์เน็ต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	59	50.0	108	58.4
หญิง	59	50.0	77	41.6
รวม	118	100.0	185	100.0
เกรดเฉลี่ยสะสม				
ต่ำกว่า 1.99	0	0.0	0	0.0
2.00 - 2.49	7	5.9	16	8.6
2.50 - 2.99	27	22.9	38	20.5
3.00 - 3.49	52	44.1	65	35.1
3.50 - 4.00	23	19.5	15	8.1
ไม่ระบุเกรดเฉลี่ยสะสม	9	7.6	51	27.6
รวม	118	100.0	185	100.0
รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน				
ต่ำกว่า 4,000 บาท	10	8.5	18	9.7
5,000 - 5,999 บาท	21	17.8	31	16.8
6,000 - 6,999 บาท	12	10.2	14	7.6
7,000 - 7,999 บาท	15	12.7	25	13.5
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	60	50.8	97	52.4
รวม	118	100.0	185	100.0

4.2.4 บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Scale E) กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มี

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบกลาง (Ambivert) จำนวน 61 คน (ร้อยละ 51.7) และมีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว (Introversion) จำนวน 57 คน (ร้อยละ 48.3) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมติดอินเตอร์เน็ต พบว่า ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบกลาง (Ambivert) จำนวน 131 คน (ร้อยละ 70.8) รองลงมา คือ บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว (Introversion) จำนวน 51 คน (ร้อยละ 27.6) และมีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบแสดงออก (Extraversion) จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.6) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมติดอินเตอร์เน็ตและกลุ่มที่ไม่ติดอินเตอร์เน็ต โดยจำแนกตามบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Scale E)	กลุ่มที่ติดอินเตอร์เน็ต		กลุ่มที่ไม่ติดอินเตอร์เน็ต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบแสดงออก (Extraversion)	-	-	3	1.6
แบบกลาง (Ambivert)	61	51.7	131	70.8
แบบเก็บตัว (Introversion)	57	48.3	51	27.6
รวม	118	100.0	185	100.0

4.2.5 บุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Scale N) กับพฤติกรรมติดอินเตอร์เน็ต

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมติดอินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) จำนวน 72 คน (ร้อยละ 61) และมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบกลาง (Ambivert) จำนวน 46 คน (ร้อยละ 39) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมติดอินเตอร์เน็ต พบว่า ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบกลาง (Ambivert) จำนวน 121 คน (ร้อยละ 65.4) รองลงมา คือ มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) จำนวน 52 คน (ร้อยละ 28.1) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบมั่นคง (Stability) จำนวน 12 คน (ร้อยละ 6.5)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมติดอินเตอร์เน็ตและกลุ่มที่ไม่ติดอินเตอร์เน็ต โดยจำแนกตามบุคลิกภาพด้านอารมณ์

บุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Scale N)	กลุ่มที่ติดอินเตอร์เน็ต		กลุ่มที่ไม่ติดอินเตอร์เน็ต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบมั่นคง (Stability)	-	-	12	6.5
แบบกลาง (Ambivert)	46	39.0	121	65.4
แบบอ่อนไหว (Neuroticism)	72	61.0	52	28.1
รวม	118	100.0	185	100.0

4.2.6 การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง จำนวน 94 คน (ร้อยละ 79.7) และเห็นคุณค่าตนเองอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 20.3) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า ส่วนใหญ่จะเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูงเช่นกัน จำนวน 162 คน (ร้อยละ 87.6) และเห็นคุณค่าตนเองอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 12.4)

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตและกลุ่มที่ไม่ติดอินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)	กลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ต		กลุ่มที่ไม่ติดอินเทอร์เน็ต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ	24	20.3	23	12.4
เห็นคุณค่าในตนเองสูง	94	79.7	162	87.6
รวม	118	100.0	185	100.0

4.2.7 ระดับของการติดอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ระดับของการติดอินเทอร์เน็ตผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบของ Dr.Kimberly S.Young ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองขณะที่ใช้อินเทอร์เน็ตหรือหลังจากที่ใช้อินเทอร์เน็ตแล้ว ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับของการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปกติหรือปานกลาง จำนวน 155 คน (ร้อยละ 51.2) รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับของการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 103 คน (ร้อยละ 34) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับของการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับสูงมีจำนวน 45 คน (ร้อยละ 14.9) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับของการติดอินเทอร์เน็ต

ระดับของการติดอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	103	34.0
ปานกลาง	155	51.2
สูง	45	14.9
รวม	303	100.0

โดยเกณฑ์ในการให้คะแนนสำหรับระดับของพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตจากข้อ
คำถามทั้ง 20 ข้อ สามารถแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนได้ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	ระดับของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
1.00 – 1.80	ไม่เคยเลย
1.81 – 2.60	ไม่บ่อย
2.61 – 3.40	เป็นครั้งคราว
3.41 – 4.20	บ่อยครั้ง
4.21 – 5.00	เป็นประจำ

คะแนนเฉลี่ยรวม	ระดับการติดอินเทอร์เน็ต
1.00 – 2.33	ระดับต่ำ
2.34 – 3.67	ระดับปานกลาง (ปกติ)
3.68 – 5.00	ระดับสูง

เมื่อนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยหรือ Mean (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) พบว่า ระดับการติดอินเทอร์เน็ตโดยรวมของนักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปกติหรือปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$) และเมื่อนำมาจำแนกเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตและไม่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต มีระดับการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลางเกือบสูง ($\bar{X} = 3.26$) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตมีระดับการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลางเช่นกันแต่ค่อนข้างต่ำ ($\bar{X} = 2.45$)

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ลูกวินิจฉัยว่ามีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำหรือบ่อยครั้ง ได้แก่ การใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ควรจะเป็น ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมา คือ การใช้เวลาส่วนใหญ่ในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยละเลยการทำงานบ้านหรือกิจกรรมอื่นๆ ($\bar{X} = 3.75$) รู้สึกเหมือนกับอยู่ในโลกส่วนตัวเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.70$) การพยายามใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตให้น้อยลงแต่พบว่าทำไม่ได้ ($\bar{X} = 3.64$) รู้สึกตื่นเต้นและสนุกสนานในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่ากิจกรรมอื่นในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.63$) มักบอกกับตัวเองว่า "ขอต่อเวลาอีกนิดนึง" เมื่อจะเลิกใช้อินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.53$) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและความเครียดในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.52$) และสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกวินิจฉัยว่าไม่มีพฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ต พบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติเมื่อเข้าใช้อินเตอร์เน็ตและมักปฏิบัติเป็นครั้งคราวเท่านั้น ได้แก่ การใช้เวลากับอินเตอร์เน็ตมากกว่าที่ควรจะเป็น ($\bar{X} = 3.38$) รู้สึกตื่นเต้นและสนุกสนานในการใช้อินเตอร์เน็ตมากกว่ากิจกรรมอื่นในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.03$) รู้สึกเหมือนกับอยู่ในโลกส่วนตัวเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 2.91$) ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและความเครียดในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 2.84$) การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในอินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 2.84$) บอกกับตัวเองว่า "ขอต่อเวลาอีกนิดนึง" เมื่อจะเลิกใช้อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 2.71$) ใช้เวลาส่วนใหญ่กับอินเตอร์เน็ตโดยละเลยการทำงานบ้านหรือกิจกรรมอื่นๆ ($\bar{X} = 2.62$) และพยายามใช้เวลาในอินเตอร์เน็ตให้น้อยลงแต่พบว่าทำไม่ได้ ($\bar{X} = 2.61$) ตามลำดับ (ดังตารางที่ 14)

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับการติดอินเตอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถสรุปเป็นพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในภาพรวม ซึ่งพฤติกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่นิยมปฏิบัติมากที่สุด คือ ใช้เวลากับการใช้เวลากับอินเตอร์เน็ตมากกว่าที่ควรจะเป็น รองลงมาคือ รู้สึกตื่นเต้นและสนุกสนานในการใช้อินเตอร์เน็ตมากกว่ากิจกรรมอื่นในชีวิตประจำวัน, รู้สึกเหมือนกับอยู่ในโลกส่วนตัวเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ต, ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและความเครียดในชีวิตประจำวัน, สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในอินเตอร์เน็ต, ใช้เวลาส่วนใหญ่กับอินเตอร์เน็ตโดยละเลยการทำงานบ้านหรือกิจกรรมอื่นๆ, มีอาการติดลมเวลาเล่นอินเตอร์เน็ต และพยายามจะใช้เวลาในอินเตอร์เน็ตให้น้อยลงแต่พบว่าทำไม่ได้ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า สภาพปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ตของนักศึกษายังไม่รุนแรงมากนัก เนื่องจากความเป็นจริงสภาพสังคมไทยมีลักษณะของปัจเจกนิยม (Individualistic) น้อยกว่าสังคมตะวันตก ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวว่า ปัญหาพฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ตของวัยรุ่นอาจเป็นแค่ช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือเป็นเพียงค่านิยมของวัยรุ่นเท่านั้น ครอบครัวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตที่ถูกต้อง ปลูกฝังระเบียบวินัย สร้างกฎกติกาในการใช้อินเตอร์เน็ต ฯลฯ ก็จะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาพฤติกรรมติดอินเตอร์เน็ตได้ดีที่สุด

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการติดอินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตาม
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง (N = 303)

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	กลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ต (118 คน)		กลุ่มที่ไม่ติดอินเทอร์เน็ต (185 คน)		ค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}_N)
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	
1. ท่านใช้เวลากับการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ควรจะเป็น	4.27	.874	3.38	.786	3.73
2. ท่านใช้เวลาส่วนใหญ่ในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยละเลยการทำงาน บ้านหรือกิจกรรมอื่นๆ	3.75	.962	2.62	.971	3.06
3. ท่านรู้สึกตื่นเต้นและสนุกสนานในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า กิจกรรมอื่นในชีวิตประจำวัน	3.63	1.061	3.03	.930	3.27
4. ท่านมักสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต	3.47	1.210	2.84	1.025	3.09
5. ท่านมักถูกตำหนิจากพ่อแม่, เพื่อน เกี่ยวกับเวลาในการใช้ อินเทอร์เน็ต	3.06	1.207	2.43	.976	2.68
6. การใช้อินเทอร์เน็ตที่มากเกินไปส่งผลกระทบต่อการเรียนของท่าน	3.11	1.160	2.50	1.027	2.74
7. ท่านเช็ค E-mail ก่อนทำสิ่งอื่นที่ท่านต้องการทำในอินเทอร์เน็ต	2.84	1.274	2.51	1.166	2.64
8. ท่านมักโกหกหรือปกปิดเป็นความลับเมื่อมีคนถามท่านว่าท่านใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อทำอะไร	2.66	1.256	1.85	1.047	2.17
9. เวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตท่านรู้สึกเหมือนกับอยู่ในโลกส่วนตัว	3.70	1.112	2.91	1.049	3.22
10. ท่านรู้สึกว่าตัวเองกำลังรอกอบที่จะใช้อินเทอร์เน็ตในครั้งต่อไป	3.31	1.244	2.45	1.083	2.79
11. ท่านกลัวว่าชีวิตที่ไม่มีอินเทอร์เน็ต จะทำให้ท่านรู้สึกเบื่อหน่าย, ว่างเปล่า, ไม่ร่าเริง	3.37	.994	2.52	1.180	2.85
12. หากมีใครมารบกวนขณะที่ใช้อินเทอร์เน็ต ท่านมักแสดงความ ไม่พอใจหรือตะโกนออกมา	2.87	1.375	1.92	1.140	2.29
13. ท่านรู้สึกว่าตัวเองพักผ่อนไม่เพียงพอเนื่องจากใช้อินเทอร์เน็ต ในช่วงที่ดึกเกินไป	3.04	1.143	1.88	1.097	2.33
14. ท่านหมกหมุ่นครุ่นคิดถึงอินเทอร์เน็ตเวลาที่ไม่ได้ใช้หรือมักเพื่อ ฝันถึงเวลาที่ได้อินเทอร์เน็ต	2.81	1.226	1.91	1.055	2.26
15. ท่านมักบอกกับตัวเองว่า "ขอต่อเวลาอีกนิดนึง" เมื่อจะเลิกใช้ อินเทอร์เน็ต	3.53	1.189	2.71	1.084	3.03
16. ท่านมักจะพยายามใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตให้น้อยลงแต่พบว่าทำ ไม่ได้	3.64	1.058	2.61	.995	3.01
17. ท่านพยายามปิดบังผู้อื่นในเรื่องของเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	2.73	1.299	1.83	.999	2.18
18. ท่านเลือกที่จะใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ออกไปข้างนอกกับผู้อื่น	2.99	1.271	2.36	1.107	2.61
19. ท่านรู้สึกขี้เมื่อย, อารมณ์ไม่ดีเวลาที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต	2.79	1.239	1.88	1.097	2.23
20. ท่านมักใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและความเครียดใน ชีวิตประจำวัน	3.52	1.130	2.84	1.178	3.10
รวม	3.26	1.239	2.45	1.139	2.76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้รวม รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีค่าตั้งแต่ 0.003 ถึง 0.602 ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 9 คู่ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง 0.163 ถึง 0.602 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง 0.132 ถึง 0.146 และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันแบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีจำนวน 10 คู่ ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง 0.003 ถึง 0.093 จากตัวแปรทั้งหมด 21 คู่

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นुकฤทิภาพด้านอารมณ์ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.444$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมา คือ นुकฤทิภาพด้านพฤติกรรม โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ($r = 0.310$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ ($r = -0.222$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ สำหรับเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้ที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตแต่อย่างใด

ตารางที่ 14 แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇
X ₁	1.000						
X ₂	.003	1.000					
X ₃	.062	.183**	1.000				
X ₄	.093	-.017	.049	1.000			
X ₅	-.132*	.192**	-.146*	.567**	1.000		
X ₆	.016	-.240**	.163**	-.051	-.602**	1.000	
X ₇	-.034	.038	-.082	.310**	.444**	-.222**	1.000

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).
 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

สัญลักษณ์ที่ใช้ในตาราง มีดังนี้	X_1	คือ	เพศ
	X_2	คือ	เกรดเฉลี่ยสะสม
	X_3	คือ	รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน
	X_4	คือ	บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Scale E)
	X_5	คือ	บุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Scale N)
	X_6	คือ	การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)
	X_7	คือ	พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุ (Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล บุคลิกภาพ และการเห็นคุณค่าในตนเองที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กล่าวคือ นำปัจจัยทั้ง 6 ตัว ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม บุคลิกภาพด้านอารมณ์ และการเห็นคุณค่าในตนเอง เข้าไปในสมการด้วยวิธีการควบคุมตัวแปรอื่นๆ

จากการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าตัวแบบของสมการด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise Selection จากตัวแปรอิสระทั้งหมด 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม บุคลิกภาพด้านอารมณ์ และการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยผลการคัดเลือกพบว่าตัวแบบที่เหมาะสมมีตัวแปรอิสระที่จะสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียง 1 ตัวแปร คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในระดับปานกลาง คือ 0.448 โดยสามารถอธิบายความผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาได้ 20% ด้วยความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการพยากรณ์ประมาณ 1.867

ตารางที่ 15 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณที่ใช้พยากรณ์พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.448 ^a	.200	.197	1.867

a. Predictors: Constant), บุคลิกภาพด้านอารมณ์

ตารางที่ 16 แสดงการตรวจสอบตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	210.503	1	210.503	60.382	.000 ^a
	Residual	840.164	241	3.486		
	Total	1050.667	242			

a. Predictors: Constant, บุคลิกภาพด้านอารมณ์

b. Dependent Variable: พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยบุคลิกภาพทางอารมณ์กับพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	Constant	1.114	.413		2.699	.007
	บุคลิกภาพด้านอารมณ์	.100	.013	.448	7.771	.000

a. Dependent Variable: พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 17 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

1) สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.114 + 0.1 (\text{คะแนนทดสอบบุคลิกภาพด้านอารมณ์})$$

2) สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.413 (\text{คะแนนทดสอบบุคลิกภาพด้านอารมณ์})$$

โดยบุคลิกภาพด้านอารมณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นั่นคือ ถ้าคะแนนจากการทดสอบบุคลิกภาพด้านอารมณ์หรือที่เรียกว่า *Scale N* ของนักศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้น/เพิ่มขึ้น แสดงว่านักศึกษามีบุคลิกภาพทางอารมณ์โน้มเอียงเป็นแบบอ่อนไหวมากขึ้น ส่งผลให้มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตในปริมาณที่มากขึ้นและก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้

4.5 การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 คือ นักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาหญิง

การทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เท่ากับ 3.84 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าจากตาราง แสดงว่าเป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.153 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความแตกต่างกัน นั่นคือไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่าง เพศ กับ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 1

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “เพศ” กับ “พฤติกรรมการคิด
อินเทอร์เน็ต”

เพศ	พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต		รวม	χ^2	Sig.
	คิดอินเทอร์เน็ต	ไม่คิดอินเทอร์เน็ต			
ชาย	59 (35.3%)	108 (64.7%)	167 (100.0%)	2.044	0.153
หญิง	59 (43.4%)	77 (56.6%)	136 (100.0%)		
รวม	118 (38.9%)	185 (61.1%)	303 (100.0%)		

ค่าสถิติ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = 2.044 df = 1
 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) = 0.153 Gamma = - 0.168

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 จะเห็นได้ว่า เพศ กับ พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต **ไม่มีความสัมพันธ์กัน** อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศกับพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต แต่เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 18 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเพศชาย โดยเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศชายที่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 ในขณะที่เพศหญิงที่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต พบว่า เพศชายที่ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตมีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 64.7 ขณะที่เพศหญิงที่ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 และจากการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 คือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงมีแนวโน้มที่จะคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า

การทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เท่ากับ 3.84 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.158 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าจากตาราง แสดงว่าเป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.142 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความแตกต่างกัน นั่นคือไม่มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์กันระหว่าง เกรดเฉลี่ยสะสม กับ พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “เกรดเฉลี่ยสะสม” กับ “พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต”

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)	พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต		รวม	χ^2	Sig.
	คิดอินเทอร์เน็ต	ไม่คิดอินเทอร์เน็ต			
เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ (น้อยกว่า 3.00)	34 (38.6%)	54 (61.4%)	88 (100.0%)	2.158	0.142
เกรดเฉลี่ยสะสมสูง (ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป)	75 (48.4%)	80 (51.6%)	155 (100.0%)		
รวม	109 (44.9%)	134 (55.1%)	243 (100.0%)		

ค่าสถิติ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = 2.158 df = 1
 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) = 0.142 Gamma = - 0.196

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 จะเห็นได้ว่า เกรดเฉลี่ยสะสม กับ พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต *ไม่มีความสัมพันธ์กัน* อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต แต่เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 19 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่ามีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า โดยเมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ (< 3.00) จะมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูง (≥ 3.00) จะมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ (< 3.00) ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูง (≥ 3.00) ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6

และจากการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง เกรดเฉลี่ยสะสม กับ พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 คือ นักศึกษาที่มีรายได้ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนสูง มีแนวโน้มที่จะคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า

การทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เท่ากับ 3.84 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.180 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าจากตาราง แสดงว่าเป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.671 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความแตกต่างกัน นั่นคือไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่าง รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน กับ พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน” กับ “พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต”

รายได้ที่ได้รับจาก ผู้ปกครองต่อเดือน	พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต		รวม	χ^2	Sig.
	คิดอินเทอร์เน็ต	ไม่คิดอินเทอร์เน็ต			
รายได้ต่ำ (ไม่เกิน 7,000 บาท)	43 (40.6%)	63 (59.4%)	106 (100.0%)	0.180	0.671
รายได้สูง (ตั้งแต่ 7,000 บาทขึ้นไป)	75 (38.1%)	122 (61.9%)	197 (100.0%)		
รวม	118 (38.9%)	185 (61.1%)	303 (100.0%)		

ค่าสถิติ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = 0.180 df = 1
ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) = 0.671 Gamma = 0.052

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 จะเห็นได้ว่า รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน กับ พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนกับพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต แต่เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 20 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่ามีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนสูง โดยเมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำ (น้อยกว่า 7,000 บาท) จะมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนสูง (ตั้งแต่ 7,000 บาทขึ้นไป) จะมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 และเมื่อเปรียบเทียบกับกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำ (น้อยกว่า 7,000 บาท) ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนสูง (ตั้งแต่ 7,000 บาทขึ้นไป) ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตจำนวน 122 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 61.9

จากการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน กับ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า รายได้ที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 คือ นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว (Introversion) มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบอื่นๆ

การทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เท่ากับ 5.99 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 14.761 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าจากตาราง แสดงว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 มีความแตกต่างกัน นั่นคือมีความสัมพันธ์กันระหว่าง บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม กับ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 4

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม” กับ “พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต”

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม	พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต		รวม	χ^2	Sig.
	ติดอินเทอร์เน็ต	ไม่ติดอินเทอร์เน็ต			
แบบเก็บตัว (Introversion)	57 (52.8%)	51 (47.2%)	108 (100.0%)	14.761	0.001**
แบบกลาง (Ambivert)	61 (31.8%)	131 (68.2%)	192 (100.0%)		
แบบแสดงออก (Extraversion)	- (0.0%)	3 (100.0%)	3 (100.0%)		
รวม	118 (38.9%)	185 (61.1%)	303 (100.0%)		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าสถิติ	ค่าไคสแควร์ (χ^2) = 14.761	df = 2
	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) = 0.001**	Gamma = - 0.431

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 จะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม กับ พฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 21 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว (Introversion) มีแนวโน้มที่จะคิดอินเตอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบแสดงออก (Extraversion) และแบบกลาง (Ambivert) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัวมีพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบกลางมีพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 แต่กลับไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบแสดงออกในกลุ่มของผู้ที่มีพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตเลย และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบแสดงออกทั้งหมดจำนวน 3 คน ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตเลย คิดเป็นร้อยละ 100 กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบกลาง ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2

จากการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม กับ พฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ต พบว่า บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมกับพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 คือ นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) มีแนวโน้มที่จะคิดอินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอื่นๆ

การทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เท่ากับ 5.99 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 35.846 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าจากตาราง แสดงว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 มีความแตกต่างกัน นั่นคือมีความสัมพันธ์กันระหว่าง บุคลิกภาพด้านอารมณ์ กับ พฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ต ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 5

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “บุคลิกภาพด้านอารมณ์” กับ “พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต”

บุคลิกภาพด้านอารมณ์	พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต		รวม	χ^2	Sig.
	คิดอินเทอร์เน็ต	ไม่คิดอินเทอร์เน็ต			
แบบอ่อนไหว (Neuroticism)	72 (58.1%)	52 (41.9%)	124 (100.0%)	35.846	0.000**
แบบกลาง (Ambivert)	46 (27.5%)	121 (72.5%)	167 (100.0%)		
แบบมั่นคง (Stability)	- (0.0%)	12 (100.0%)	12 (100.0%)		
รวม	118 (38.9%)	185 (61.1%)	303 (100.0%)		

ค่าสถิติ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = 35.846 df = 2
 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) = 0.000** Gamma = - 0.618

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 จะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพด้านอารมณ์ กับ พฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 22 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) มีแนวโน้มที่จะคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบมั่นคง (Stability) และแบบกลาง (Ambivert) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหวมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 58.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบกลางมีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 แต่กลับไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบมั่นคงในกลุ่มของผู้ที่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตเลย

และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบมั่นคงทั้งหมดจำนวน 12 คน ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตเลย คิดเป็นร้อยละ 100 และกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบกลาง ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว ไม่มีพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9

จากการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพด้านอารมณ์ กับ พฤติกรรมการคิด
อินเตอร์เน็ต พบว่า บุคลิกภาพด้านอารมณ์กับพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กันอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 คือ นักศึกษาที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้ม
ที่จะคิดอินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

การทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ (χ^2)
ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เท่ากับ 3.84 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.437 ซึ่งมี
ค่าน้อยกว่าค่าจากตาราง แสดงว่าเป็นอิสระต่อกัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.064 ซึ่งมีค่า
มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความแตกต่างกัน นั่นคือไม่มี
ความสัมพันธ์กันระหว่าง ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) กับ พฤติกรรมการคิด
อินเตอร์เน็ต ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 6

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง “ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง
(Self-esteem)” กับ “พฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ต”

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)	พฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ต		รวม	χ^2	Sig.
	คิดอินเตอร์เน็ต	ไม่คิดอินเตอร์เน็ต			
เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ	24 (51.1%)	23 (48.9%)	47 (100.0%)	3.437	0.064
เห็นคุณค่าในตนเองสูง	94 (36.7%)	162 (63.3%)	256 (100.0%)		
รวม	118 (38.9%)	185 (61.1%)	303 (100.0%)		

ค่าสถิติ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = 3.437 df = 1
ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) = 0.064 Gamma = 0.285

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 จะเห็นได้ว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-
esteem) กับ พฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ต *ไม่มีความสัมพันธ์กัน* อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มี
ความสัมพันธ์กันระหว่างระดับการเห็นคุณค่าในตนเองกับพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ต แต่เมื่อ
พิจารณาจากตารางที่ 23 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะ
มีพฤติกรรมการคิดอินเตอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง โดยเมื่อ
เปรียบเทียบกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีพฤติกรรมการคิด
อินเตอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มี
ความสัมพันธ์กันก็ตาม อย่างไรก็ตามหากมีการนำข้อมูลไปใช้

อินเตอร์เน็ตจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีพฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ตจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ตจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ตจำนวน 162 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 63.3

จากการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) กับ พฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ต พบว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การติดอินเตอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis)	ยอมรับ (Accept)	ปฏิเสธ (Do not Accept)
1. นักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะติดอินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาหญิง		✓
2. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงมีแนวโน้มที่จะติดอินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า		✓
3. นักศึกษาที่มีรายได้ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนสูงมีแนวโน้มที่จะติดอินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า		✓
4. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว (Introversion) มีแนวโน้มที่จะติดอินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบอื่นๆ	✓	
5. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) มีแนวโน้มที่จะติดอินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอื่นๆ	✓	
6. นักศึกษาที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีระดับเห็นคุณค่าในตนเองสูง		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 303 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่เข้ามาใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์และห้องสมุดของคณะฯ ช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 (เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน 2552) ในรูปแบบต่างๆ เช่น การสื่อสารสนทนา (Chat) ผ่านชุมชนออนไลน์, การเล่นเกมออนไลน์ (On-Line Game), จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail), เว็บบอร์ด (Web Board), การค้นหาข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ (Web Site) เพื่อดูพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบที่นักศึกษาสามารถกรอกข้อมูลเองได้ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติประกอบด้วย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต
3. ระดับของพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต โดยนำแบบสอบถาม Internet Addiction Test ของ Dr.Kimberly S.Young (1998) มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย
4. แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI (Maudsley Personality Inventory) ตามแนวคิดของ H.J Eysenck ซึ่งประเมินบุคลิกภาพ 2 แบบ คือ บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion)
5. แบบทดสอบการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) โดยนำมาจากแนวคิดของ

Coopersmith เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่เพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการศึกษาครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 303 ชุด จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายร้อยละ 55.1 นักศึกษาหญิงร้อยละ 44.9 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.00-3.49 ร้อยละ 38.6 และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.99 เลย กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.8 มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป ในขณะที่ร้อยละ 9.2 มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่ำกว่า 4,000 บาทต่อเดือน

เมื่อพิจารณานิสัยของนักศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบปานกลาง ร้อยละ 63.4 รองลงมาเป็นแบบเก็บตัว ร้อยละ 35.6 และแบบแสดงออก มีเพียงร้อยละ 1.0 ในขณะที่บุคลิกภาพด้านอารมณ์ส่วนใหญ่เป็นแบบปานกลาง ร้อยละ 55.1 รองลงมาคือแบบอ่อนไหว ร้อยละ 40.9 และแบบมั่นคง ร้อยละ 4.0 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 84.5 ในขณะที่มีกลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 15.5 เท่านั้น

2. พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

สำหรับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ซึ่งใช้หลักเกณฑ์ในการวัดเดียวกับหลักการวินิจฉัยจากคู่มือการวินิจฉัยโรคทางจิตเวชของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (DSM-IV) ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่ใช้วินิจฉัยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต 8 ข้อ ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบว่า “ใช่” ตั้งแต่ 5 ข้อขึ้นไปจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มของผู้ที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสำรวจ ร้อยละ 38.9 เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต โดยพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่กลุ่มตัวอย่างตอบว่าใช่มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ รู้สึกพึงพอใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้ และมีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้น ซึ่งประเด็นเหล่านี้กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 65 ตอบว่าใช่

3. คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ติดอินเทอร์เน็ตและไม่ติดอินเทอร์เน็ต

เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ร่วมกับบุคลิกภาพ และการเห็นคุณค่าในตัวเองเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ตและไม่ติดอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเป็นเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 50) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-3.49 (ร้อยละ 44.1) มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 50.8) ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบกลาง (Ambivert) และแบบเก็บตัว (Introversion) จะเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตค่อนข้างสูง (ร้อยละ 51.7 และ 48.3 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) จะมีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตสูงอย่างเห็นได้ชัด (ร้อยละ 61) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูงจะไม่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 87.6 และ 79.7 ตามลำดับ)

การวัดระดับการติดอินเทอร์เน็ตผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบของ Dr.Kimberly S.Young ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามขณะที่ใช้อินเทอร์เน็ตหรือหลังจากที่ใช้อินเทอร์เน็ตแล้ว ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ มีระดับของการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปกติหรือปานกลาง (ร้อยละ 51.2) ในขณะที่มีระดับการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับสูงเพียงร้อยละ 14.9

และเมื่อนำมาจำแนกตามพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต (ติด/ไม่ติด) พบว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต มีระดับการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลางเกือบสูง ($\bar{X} = 3.26$) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตมีระดับการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลางเช่นกันแต่ค่อนข้างต่ำ ($\bar{X} = 2.45$) โดยพฤติกรรมของกลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ตได้ปฏิบัติเป็นประจำหรือบ่อยครั้ง 3 อันดับแรก ได้แก่ การใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ควรจะเป็น การใช้เวลาส่วนใหญ่ในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยละเลยการทำงานบ้านหรือกิจกรรมอื่นๆ และรู้สึกเหมือนกับอยู่ในโลกส่วนตัวเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ ในขณะที่การใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มที่ถูกวินิจฉัยว่าไม่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติเมื่อเข้าใช้อินเทอร์เน็ตและมักปฏิบัติเป็นประจำเท่านั้น อันดับแรก ได้แก่ การใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ควรจะเป็น รู้สึกตื่นเต้นและสนุกสนานในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่ากิจกรรมอื่นในชีวิตประจำวัน และรู้สึกเหมือนกับอยู่ในโลกส่วนตัวเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ

4. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.444$) รองลงมาคือ บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมโดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ($r = 0.310$) และการเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ ($r = -0.222$) ตามลำดับ สำหรับเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้ที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตแต่อย่างใด

เมื่อทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยนำตัวแปรอิสระหรือปัจจัยทั้ง 6 ตัว ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม บุคลิกภาพด้านอารมณ์ และการเห็นคุณค่าในตนเอง เข้าไปในสมการและทำการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าตัวแบบของสมการด้วยวิธี Stepwise Selection ผลการคัดเลือกพบว่าตัวแบบที่เหมาะสมมีตัวแปรอิสระที่จะสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียง 1 ตัวแปร คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ซึ่งสามารถอธิบายความผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาได้ 20% ด้วยความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการพยากรณ์ประมาณ 1.867 โดยบุคลิกภาพด้านอารมณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา นั่นคือ ถ้าคะแนนจากการทดสอบบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Scale N) มีแนวโน้มสูงขึ้น/เพิ่มขึ้น แสดงว่านักศึกษามีบุคลิกภาพทางอารมณ์โน้มเอียงเป็นแบบอ่อนไหว ส่งผลให้มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตในปริมาณที่มากขึ้นและก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้

5. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บุคลิกภาพ และการเห็นคุณค่าในตนเองกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

เมื่อได้ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บุคลิกภาพ และการเห็นคุณค่าในตนเองกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน และระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) **ไม่มีความสัมพันธ์** กับ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ในขณะที่บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมและบุคลิกภาพด้านอารมณ์ **มีความสัมพันธ์** กับ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้

- นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว (Introversion) มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบแสดงออก (Extraversion) และแบบกลาง (Ambivert)
- นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบมั่นคง (Stability) และแบบกลาง (Ambivert)

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : นักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตเร็วมากกว่านักศึกษาหญิง

ผลการศึกษา พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต แต่เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 19 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเร็วมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับที่ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545) พบว่าพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเพศชายจะใช้เพื่อความบันเทิง โดยเฉพาะการเล่นเกมส์ออนไลน์ สำหรับเพศหญิง จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารและค้นหาข้อมูลข่าวสาร เช่น การใช้ E-Mail การใช้ Chat Room และการค้นหาข้อมูลทั่วไปโดยใช้ www. แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dr.Kimberly S.Young และ Robert C.Rodgers (1997) พบว่าเพศชายมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเร็วมากกว่าเพศหญิง โดยทั่วไปประชากรที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความแตกต่างกันในการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น สหรัฐอเมริกาไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในการใช้อินเทอร์เน็ต แต่ในประเทศญี่ปุ่นพบว่าเพศชายใช้อินเทอร์เน็ตเร็วมากกว่าเพศหญิงถึง 2 เท่า (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2544 : 15)

สมมติฐานที่ 2 : นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตเร็วมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า

ผลการศึกษา พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต แต่เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 19 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่ามีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเร็วมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dr.Kimberly S.Young และ Robert C.Rodgers (1997) ที่พบว่าผู้ที่ติดอินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มที่จะมีเกรดเฉลี่ยและระดับการศึกษาที่สูง

สมมติฐานที่ 3 : นักศึกษาที่มีรายได้ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนสูงมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตเร็วมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า

ผลการศึกษา พบว่า รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต แต่เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 20 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกลับมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเร็วมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือนสูง สอดคล้องกับแนวคิดทางนิเทศศาสตร์ที่อธิบายว่า การศึกษาความสัมพันธ์ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างรายได้กับการใช้สื่อ มักมีการค้นพบว่าเมื่อคนที่รายได้สูงขึ้น มักจะมีการเลือกใช้สื่อหลายประเภทมากขึ้น เนื่องจากการเลือกใช้สื่อของระบบของสังคมจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่าย ทำให้ผู้ที่มีรายได้สูงย่อมมีอำนาจในการซื้อสูงกว่าและมีโอกาสเข้าถึงสารสนเทศด้านต่างๆ มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า (2542)

สมมติฐานที่ 4 : นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว (Introversion)

มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบอื่นๆ

ผลการศึกษา พบว่า บุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบแสดงออก (Extraversion) และแบบกลาง (Ambivert) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Helen Petric และ David Gunn (1998) พบว่า พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และจากการศึกษาของ โสภา ชูพิกุลชัย (2528) ที่ศึกษาในเรื่องของการติดสารเสพติดพบว่าผู้เสพติดมักมีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introversion) ชอบหลีกเลี่ยงการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น แยกตัวออกจากสังคม ขาดมนุษยสัมพันธ์ ชอบอยู่คนเดียว มีเพื่อนน้อย ปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้ยาก มองโลกในแง่ร้าย

สมมติฐานที่ 5 : นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism)

มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอื่นๆ

ผลการศึกษา พบว่า บุคลิกภาพด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (Neuroticism) มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบมั่นคง (Stability) และแบบกลาง (Ambivert) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dr.Kimberly S. Young และ Robert C. Rodgers (1998) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางบุคลิกภาพกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตมักจะมีความมั่นใจในตนเองสูง อ่อนไหวง่าย ไวต่ออารมณ์ความรู้สึก และจากการศึกษาของ โสภา ชูพิกุลชัย (2528) ที่ศึกษาในเรื่องของการติดสารเสพติดพบว่า ผู้ที่ติดสารเสพติดมักมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์ไม่สมวัย เปลี่ยนแปลงง่าย ระวังอารมณ์ที่จะมุ่งร้ายต่อผู้อื่นยาก รู้สึกหงุดหงิดกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคม มีความคิดเห็นประหม่อมต่อตนเองต่ำ มีความโน้มเอียงที่จะมีลักษณะทางประสาท (Neuroticism) สูงกว่าคนปกติ อ่อนไหวง่าย ซึมเศร้า วิตกกังวล มีความเครียด ย้ำคิดย้ำทำ เฉื่อยชา ควบคุมอารมณ์ไม่ได้

สมมติฐานที่ 6 : นักศึกษาที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างระดับการเห็นคุณค่าในตนเองกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต แต่เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 24 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bozoglan และคณะ (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวทำนายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลนั้น โดยเฉพาะบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตเพราะบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหลบหนีจากการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม มาสู่การสร้างตัวตนในโลกเสมือนจริง ทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณค่าและใช้อินเทอร์เน็ตแทนที่การออกไปมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และสอดคล้องกับ Young (1996) ได้อธิบายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตว่าเกิดจากการที่บุคคลรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่พอใจกับสิ่งที่บุคคลเป็นอยู่ การใช้อินเทอร์เน็ตจะเข้ามาเติมเต็มความต้องการที่บุคคลขาด โดยการหลบหนีเข้าสู่โลกเสมือนจริง ที่ไม่ต้องระบุดังตน เมื่อโลกอินเทอร์เน็ตสร้างความรู้สึกเสมือนจริง ตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคคลได้ บุคคลจะใช้อินเทอร์เน็ตและใช้ในปริมาณมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาหรือความไม่พึงพอใจในโลกของความเป็นจริง จนทำให้ติดอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim&Devis (2009) ที่พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองระดับต่ำส่งผลโดยตรงกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรทางจิตวิทยาอื่นที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้อง เช่น เจตคติต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต การได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่มีผลการพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตหรือตัวแปรทางจิตเวชเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต เช่น ความซึมเศร้า ความเครียด ความวิตกกังวลทางสังคม ฯลฯ

2. ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาต่างคณะในสถาบันหรือในมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. 2541. การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไชยรัตน์ บุตรพรหม. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธนิกานต์ มาณะศิริานนท์. 2545. พฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ตและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเสพติดอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิต ศรีไพศาล. 2549. เด็กติดเกม-อินเทอร์เน็ต เล่นเกินวันละ 3 ชั่วโมงต้องดูแล. แหล่งที่มา <http://www.osknetwork.com/modules.php?name=News&file=article&sid=2297>

รวิกรานต์ นันทเวช (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โสภา ชูพิกุลชัย (2536) บุคลิกภาพและพัฒนาการ : แนวโน้มสู่พฤติกรรมปกติและการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ภาษาอังกฤษ

Kraut, R ; Patterson, M ; Lundmark, V; Kiesler, S ; Mukophadhyay, T; and Scherlis, W. 1998.

Internet paradox: A social technology that reduces social involvement and psychological well-being?. American Psychologist.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Peele, S and Brodsky, A. 1979. **Love and Addiction**. Scarborough, Ontario: New American Library of Canada
- Ryu,JA. & Kim, KW. (2003). **A study on Personal and Environment Variables Affecting Internet Addiction of Korean Adolescent**. Retrieved January 25, 2009 from <http://www.media-awareness.ca/english/teachers>
- Young K.S (1996). **Psychology of computer use: XL. Addictive use of the Internet : A case that breaks the stereotype**. Psychological Reports (79),899-902
- Young K.S (1996). **Pathological Inteenet Use: A case that breaks the stereotype**. Psychological Report.
- Young K.S (1996). **Psychology of computer use: XL. Addictive use of the Internet : A case that breaks the stereotype**. Psychological Reports (79),899-902
- Young K.S (1998). **Caught In The Net: How To Recognize the signs of Internet Addiction-and a Winning Strategy for Recovery**. New York: John Wiley& Son
- Young K.S (1998). **Internet Addiction : The emergence of a new clinical disorder**. Cyber Psychological & Behavior. (1), 237-244 Young K.S (2002). **Internet Addiction: Personality Traits Associated with its Development**. Cyberpsychology & Behavior (Online) Available from: http://www.netaddiction/articles/personnality_correlates.htm
- Young K.S and Rodgers, R.C. (2001). **Relationship Between Depression and Internet Addiction**. Cyberpsychology & Behavior (Online) Available from:<http://www.netaddiction.com/articles/cyberpsychology.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. เกรดเฉลี่ยสะสม
 ต่ำกว่า 1.99 2.00 – 2.49 2.50 – 2.99
 3.00 – 3.49 3.50 – 4.00
3. รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน (รายได้ ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าหนังสือและอื่นๆ)
 ต่ำกว่า 2,000 บาท 3,000 – 2,999 บาท 3,000 – 3,999 บาท
 4,000 – 4,999 บาท มากกว่า 5,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ส่วนนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกและการกระทำของท่านขณะที่กำลังใช้อินเทอร์เน็ตหรือใช้อินเทอร์เน็ตเสร็จสิ้นไปแล้ว

ให้ท่านตอบคำถามโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
 “ใช่” หมายถึง ข้อความที่ปรากฏตรงกับความรู้สึกและการกระทำของท่าน
 “ไม่ใช่” หมายถึง ข้อความที่ปรากฏไม่ตรงกับความรู้สึกและการกระทำของท่าน

	ใช่	ไม่ใช่
1. ท่านรู้สึกหมกหมุ่นอยู่กับการใช้อินเทอร์เน็ต	☐	☐
2. ท่านมีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้น	☐	☐
3. ท่านไม่สามารถลด,หยุดใช้อินเทอร์เน็ตได้	☐	☐
4. ท่านมักมีอาการกระวนกระวาย,ซึมเศร้า,หงุดหงิด,อารมณ์ไม่ดีเมื่อหยุดใช้อินเทอร์เน็ต	☐	☐
5. ท่านใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้	☐	☐
6. การใช้อินเทอร์เน็ตของท่านทำให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนหรือครอบครัวลดลงรวมทั้งมีผลกระทบท่อการเรียน	☐	☐
7. ท่านมักโกหกหรือปิดบังผู้อื่นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต	☐	☐
8. ท่านรู้สึกพึงพอใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน	☐	☐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ขอให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบคำถามตามลำดับ โดยข้อความเหล่านี้มีคำตอบให้ท่านเลือกตอบทั้งสิ้น 5 คำตอบ คือ เป็นประจำ, บ่อยครั้ง, เป็นครั้งคราว, ไม่บ่อย, ไม่เคยเลย ดังนั้นขอให้ท่านเลือกตอบคำถามโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียว โดยตอบตามความจริงมากที่สุดเท่าที่เคยทำหรือรู้สึกเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ต

บ่อยแค่ไหนที่ท่านพบว่า	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นครั้งคราว	ไม่บ่อย	ไม่เคยเลย
1. ท่านใช้เวลากับการใช้อินเตอร์เน็ตมากกว่าที่ควรจะเป็น					
2. ท่านใช้เวลาส่วนใหญ่ในการใช้อินเตอร์เน็ต โดยละเลยการทำงานบ้านหรือกิจกรรมอื่นๆ					
3. ท่านรู้สึกตื่นเต้นและสนุกสนานในการใช้อินเตอร์เน็ตมากกว่ากิจกรรมอื่นในชีวิตประจำวัน					
4. ท่านมักสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต					
5. ท่านมักถูกคำหึงจากพ่อแม่, เพื่อน เกี่ยวกับเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ต					
6. การใช้อินเตอร์เน็ตที่มากเกินไปส่งผลกระทบต่อการศึกษาของท่าน					
7. ท่านเช็ค E-mail ก่อนทำสิ่งอื่นที่ท่านต้องการทำในอินเทอร์เน็ต					
8. ท่านมักโกหกหรือปกปิดเป็นความลับเมื่อมีคนถามท่านว่าท่านใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อทำอะไร					
9. เวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตท่านรู้สึกเหมือนกับอยู่ในโลกส่วนตัว					
10. ท่านรู้สึกว่าตัวเองกำลังรอคอยที่จะใช้อินเตอร์เน็ตในครั้งต่อไป					
11. ท่านกลัวว่าชีวิตที่ไม่มีอินเทอร์เน็ต จะทำให้ท่านรู้สึก เบื่อหน่าย, ว่างเปล่า, ไม่ราบรื่น					
12. หากมีใครมารบกวนขณะที่ใช้อินเตอร์เน็ต ท่านมักแสดงความไม่พอใจหรือตะโกนออกมา					
14. ท่านหมกหมุ่นครุ่นคิดถึงอินเทอร์เน็ตเวลาที่ไม่ได้ใช้หรือมักเพื่อฝันถึงเวลาที่ได้อินเตอร์เน็ต					
15. ท่านมักบอกกับตัวเองว่า “ขอต่อเวลาอีกนิดนึง” เมื่อจะเลิกใช้อินเตอร์เน็ต					
16. ท่านมักจะพยายามใช้เวลาในอินเทอร์เน็ตให้น้อยลง แต่พบว่าทำไม่ได้					
17. ท่านพยายามปิดบังผู้อื่นในเรื่องของเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ต					
18. ท่านเลือกที่จะใช้อินเตอร์เน็ตมากกว่าที่จะออกไปข้างนอกกับผู้อื่น					
19. ท่านรู้สึกซึมเศร้า, อารมณ์ไม่ดีเวลาที่ไม่ได้ใช้อินเตอร์เน็ต					
20. ท่านมักใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและความเครียดในชีวิตประจำวัน					

ตอนที่ 4 ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับการคิด ความรู้สึก และการกระทำของท่าน ขอให้ท่านเลือกตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียว โดยตอบตามความจริงมากที่สุดเท่าที่โย่ทำหรือ รู้สึก โดยแต่ละช่องว่างมีความหมายดังนี้

“ใช่” หมายถึง ข้อความที่ระบุในข้อความนั้นตรงกับลักษณะนิสัยของท่าน

“ไม่แน่ใจ” หมายถึง ข้อความที่ระบุในข้อความนั้นท่านไม่แน่ใจว่าจะตอบว่าอย่างไร แต่ขอให้ตอบในช่องนี้เมื่อไม่แน่ใจจริงๆ เท่านั้น “ไม่ใช่” หมายถึง ข้อความที่ระบุในข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะนิสัยของท่าน

ข้อความ	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1. ท่านมีความสุขที่สุด เมื่อท่านมีส่วนร่วมในงานที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว			
2. บางครั้งท่านรู้สึกมีความสุขหรือเศร้าโดยไม่มีเหตุผล			
3. ท่านใจลอยอยู่บ่อยๆ เมื่อท่านต้องการคิดอย่างมีสมาธิ			
4. ในการคบเพื่อนใหม่ท่านมักเป็นฝ่ายเริ่มทำความรู้จักกับเขาก่อน			
5. ท่านมักทำอะไรด้วยความรวดเร็วและมีความมั่นใจในการกระทำของท่าน			
6. เมื่อกำลังสนทนาอยู่ มีบ่อยครั้งที่ท่านไม่เอาใจใส่ในเรื่องที่กำลังพูดอยู่แต่กำลังคิดถึงเรื่องอื่นแทน			
7. บางครั้งท่านมีความกระตือรือร้นอย่างมาก บางครั้งท่านก็เฉื่อยชา			
8. ท่านคิดว่าท่านเป็นคนสดชื่นมีชีวิตชีวา			
9. ท่านจะรู้สึกไม่มีความสุขเลย ถ้าไม่ได้พบปะติดต่อกับผู้อื่นหรือเข้าสังคมบ่อยๆ			
10. ท่านมีความ โน้มเอียงที่จะเป็นคนเศร้า			
11. ท่านมักมีอาการเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีเหตุผลบ่อยๆ			
12. ท่านเป็นคนชอบลงมือทำอะไรโดยทันทีมากกว่าเพียงแต่คิดว่าจะทำ			
13. ท่านมักคิดฝันในสิ่งที่ไม่สามารถจะเป็นจริงขึ้นมาได้			
14. ในงานสังคมต่างๆ ท่านมักไม่ค่อยแสดงตัวหรือพอใจที่จะอยู่เบื้องหลัง			
15. ท่านมักชอบใช้เวลาคิดเกี่ยวกับเรื่องในอดีตของท่าน			
16. เมื่อท่านไปงานรื่นเริง ท่านรู้สึกยากลำบากที่จะปล่อยให้สนุกสนาน			
17. ท่านเคยรู้สึกไม่สบายใจโดยไม่มีเหตุผล			
18. ท่านเป็นคนมีความ โน้มเอียงที่จะเป็นคนซื่อตรงเกินไป			
19. มีบ่อยครั้งที่ท่านนอนไม่หลับเพราะกลัวใจ			
20. มีบ่อยครั้งที่ท่านตัดสินใจช้าเกินไป			
21. ท่านชอบที่จะมีส่วนร่วมในงานสังคมบ่อยๆ			
22. ท่านเป็นคนที่ดีพิถันในการเลือกคบเพื่อน			
23. มีบ่อยครั้งที่ท่านรู้สึกไม่สบายใจเมื่อทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ถูกต้อง			

ข้อความ	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
24. ท่านเคยคิดเกี่ยวกับงานหรืออาชีพของท่านในแง่ความเป็นความตาย			
25. ท่านรู้สึกว่าเป็นคนใจน้อย			
26. ท่านชอบ ที่จะมีการนัดพบปะทางสังคม			
27. ท่านคิดว่าท่านเป็นคนที่เครียด			
28. ท่านมักชอบเป็นผู้นำของกลุ่ม			
29. ท่านเคยรู้สึกว่ามีเหงาหงอยเปล่าเปลี่ยวบ่อยๆ			
30. ท่านมักเป็นคนขี้อายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม			
31. ท่านชอบที่จะปล่อยให้ตัวเองจมอยู่กับความคิดฟุ้งกลางวัน			
32. ท่านมักมีคำแก้ตัวทันทีเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์			
33. ท่านมักใช้เวลาส่วนตัวมากในการคิดคำนึงถึงความหลังที่น่าชื่นชม			
34. ท่านคิดว่าตัวท่านเป็นคนที่ทำอะไรไปตามสบาย ไม่มีความวิตกกังวล			
35. ท่านรู้สึกเหน็ดเหนื่อยและเบื่อหน่าย โดยไม่มีเหตุผลอยู่บ่อยๆ			
36. ท่านมักเป็นคนเงียบ เมื่ออยู่ในสังคม			
37. หลังจากที่เกิดเหตุการณ์สำคัญผ่านไป โดยปกติท่านมักคิดถึงสิ่งที่ควรจะทำ แต่ไม่ได้ทำ			
38. โดยปกติท่านสามารถที่จะปล่อยตัวให้สนุกสนานได้อย่างเต็มที่ในงานรื่นเริง			
39. ท่านมักคิดมากจนนอนไม่หลับ			
40. ท่านชอบทำงานที่ต้องใช้ความตั้งใจอย่างเต็มที่			
41. ท่านเคยรู้สึกรำคาญตัวเองที่มักเกิดความคิดไร้สาระขึ้นมาบ่อยๆ			
42. ท่านมักทำงานอย่างไม่ใคร่เอาจริงเอาจังมากนัก เพราะถือว่าเป็นงานในหน้าที่			
43. ท่านเป็นคนอ่อนไหวเป็นพิเศษในเรื่องต่างๆ			
44. คนอื่นๆ คิดว่าท่านเป็นคนที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา			
45. ท่านมักมีอาการงุ่มง่ามบ่อยๆ			
46. ท่านคิดว่าท่านเป็นคนช่างพูด			
47. ท่านเคยรู้สึกกระสับกระส่ายจนนั่งไม่ติด			
48. ท่านชอบที่จะเล่นตลกกับคนอื่น			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 ถ้าข้อความใดตรงกับสิ่งที่จริงกับท่าน ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ใช่”

แต่ถ้าข้อความใดไม่ตรงกับสิ่งที่จริงกับท่าน ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ไม่ใช่”

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. โดยทั่วไปไม่มีอะไรกังวลใจฉัน		
2. ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากเปลี่ยนหลายสิ่งหลายอย่างในตัวฉัน		
3. ฉันเป็นคนสนุกสนานที่ใครๆ อยากอยู่ใกล้		
4. ฉันเป็นที่นิยมชมชอบของเพื่อนๆ ในวัยเดียวกัน		
5. โดยปกติครอบครัวของฉันให้การยอมรับฉัน		
6. การดำเนินชีวิตของฉันคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป		
7. โดยปกติคนอื่นจะเห็นด้วยกับความคิดของฉัน		
8. ฉันมีความรู้สึกนึกคิดที่ไม่ดีต่อตนเอง		
9. มีหลายครั้งที่ฉันอยากหนีออกจากบ้านไปอยู่ที่อื่น		
10. ฉันรู้สึกหงุดหงิดบ่อยๆ เกี่ยวกับการงานและการเรียน		
11. ฉันพึงพอใจกับบุคลิกลักษณะประจำตัวของฉัน		
12. บุคคลรอบข้างเข้าใจตัวฉัน		
13. ฉันมักมีความรู้สึกถูกบีบคั้นและถูกกดดันเสมอ		
14. ฉันมักเกิดความคิดอยู่บ่อยครั้งว่าอยากเป็นคนอื่น		
15. ฉันไม่เคยเป็นที่พึงของใครได้		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวพนิดา จันทรกรานต์
(ภาษาอังกฤษ) Miss Panida Jantaragrart

ตำแหน่ง อาจารย์ (พนักงานสถาบัน)

สังกัด สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง 1 แขวง/เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
โทรศัพท์/โทรสาร 0 – 2329 – 8445
e-mail panida218@gmail.com

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญา (ตรี/โท/เอก)	อักษรย่อปริญญา และชื่อเต็ม	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา และประเทศ
2543	ปริญญาตรี	ค.บ. (ครุศาสตรบัณฑิต)	การศึกษานอกระบบ โรงเรียนและจิตวิทยา การปรึกษาและ แนะแนว	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย
2545	ปริญญาโท	ค.ม. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต)	จิตวิทยาการศึกษา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้